Hangos szóval hálát adok az Úrnak,
és áldom őt sokak előtt,
mert jobbjára áll a szegénynek,
hogy megmentse életét az
ítélkezőktől.
Zsolt 108, 30–31

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

JUBILEUM 2025 – A REMÉNY ZARÁNDOKAI

LXXXI. évf. 13. • (3996.)
2025. március 30. • Ára 445 Ft

Ervin Gábor, a szolidáris szeretet vértanúja

Megkezdődik az embermentő pap boldoggá avatásának folyamata

Ervin Gábor vértanúsága helyszínén, a Budai alsó rakparton jelentette be Erdő Péter bíboros, prímás március 18-án, hogy a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia hozzájárulásával az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye elindítja Ervin Gábor, az 1944-ben nyilasok által meggyilkolt embermentő pap boldoggá avatásának folyamatát.

Ervin Gábor szinte prófétai erővel látta előre saját sorsát – fogalmazott Erdő Péter bíboros a vértanú pap művéből idézve: „Ki hát az erős? Akit életstílusából, sodrából sem a belébotló ügyetlen, sem a feléje zuhanó fa nem hozhat ki. »Az úr a pokolban is úr« – mondják. Az úr azért úr a pokolban is, mert az erős, férfias jellem egy nyomorultabb környezetben, a legméltatlanabb bánásmód, a legkínzóbb fájdalmak, a legsajgóbb megaláztatások között is megőrzi méltóságát. Tehetnek vele, amit akarnak, érheti akármi, érezhet velőkig hasogató fájdalmakat: az úr akkor is úr, azaz fegyelmezett, makulátlan, belsőleg, lelkileg érintetlen marad.”

Amit Ervin Gábor *Krisztusi nagykorúság* című könyvében leír, azt ő maga el is szenvedte – idézte fel 1944 történéseit Erdő Péter bíboros, mikor bejelentette, hogy elindítják Ervin Gábor, a főegyházmegye kiváló, zsidó származású papja boldoggá avatását. Ervin Gábor hétéves korában családjával együtt keresztelkedett meg. Erdő Péter összefoglaló képet adott munkásságáról: kiváló képességeivel már papnövendékként felhívta magára a figyelmet; majd mint katolikus pap művei jelentős részét a teológia és a lelkiség területén írta, emellett számos filozófiai és esztétikai tárgyú könyv szerzője, a Magyar Filozófiai Társaság tagja.

(Folytatás a 3. oldalon)

Fotó: Fortepan/Makovecz Virág

A pápa elhagyhatta a Gemelli-klinikát

Az egyházfő visszatért a vatikáni Szent Márta-házba

Ferenc pápa március 23-án délben a Gemelli-klinika erkélyéről üdvözölte az összegyűlt tömeget.

(Bővebben a 2. és a 12. oldalon)

Bódi Mária Magdolna

Megnyílt a regisztráció a boldoggá avatásra

(Részletek a 3. oldalon)

Kápolnapuszta tragédiája

Megemlékezés és imádság az áldozatokért

Gánt Község Önkormányzata és a Vérteserdő Zrt. a hagyományoknak megfelelően megemlékezést szervezett a második világháborúban kipusztított falu, Kápolnapuszta áldozataiért. Az elhunytakért és az utódokért Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök mondott imát.

(Folytatás a 6. oldalon)

Őrizzük és műveljük!

A Teremtésvédő oktatási intézmény cím elnyeréséről

Teremtésvédő óvoda, iskola, kollégium címre lehet pályázni a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Caritas in Veritate Bizottsága és a Katolikus Pedagógiai Intézet (KaPI) közös kezdeményezésének köszönhetően. A pályázat arra hívja az intézményeket, hogy köreikben indítsanak el és erősítsenek meg egy teremtéstudatos szemléletmódot, hogy ez a lelkület életvitelszerűen jelenjen meg a mindennapjaikban. A teremtésvédő intézmény cím elnyerésére beérkező pályázatokat minden évben két alkalommal, márciusban és szeptemberben összesítik, ezúttal március 28-áig lehetett pályázni. Nyiri Andrea, a Katolikus Pedagógiai Intézet teremtésvédelmi munkacsoportjának vezetője és Bánlaki Zsanett, a Caritas in Veritate Bizottság irodavezetője mutatták be a programot.

– Hogyan született meg a kezdeményezés?

Bánlaki Zsanett: A Caritas in Veritate Bizottság több szinten foglalkozik a teremtésvédelemmel. A plébániai, egyházmegyei szint célcsoportjai mellett megszólítottuk az oktatási intézményeket is. Az egyházmegyei teremtésvédelmi referensek találkozóján, 2022-ben fogalmazódott meg a gondolat, hogy érdemes lenne meghívni őket, hiszen meghatározó csoportot képviselnek a Katolikus Egyházban.

(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205
25013
9 770133 120548

Élet Krisztus szolgálatában
Találkozzunk Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásán!
Regisztráció és bővebb információ a bodimariamagdolna.hu honlapon
VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG
Őseink hite a jövő reménye

Akkor kezdünk szabaddá válni, ha szembenézünk félelmeinkkel

Március 19-én délelőtt kórházi kezelése miatt a Szentatya nem tudta megtartani a szokásos szerdai általános kihallgatást, a Szentszék viszont közzétette az erre az alkalomra készített katekézisének szövegét. Ez folytatása a* Jézus Krisztusról, a mi reménységünkről *szóló jubileumi katekézissorozatnak. Jézus gyermekkora után a most kezdődő katekézisek Jézus találkozásait veszik sorra. A március 19-i beszéd témája: Nikodémus. „Felülről kell születnetek" (Jn 3,7b). Az alábbiakban Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

A mai katekézissel az evangéliumokban elbeszélt találkozásokról kezdünk elmélkedni, hogy megértsük, miként ébreszt reményt Jézus. Vannak ugyanis olyan találkozások, amelyek megvilágítják az életet és reményt adnak. Megeshet például, hogy valaki segít nekünk más szemszögből látni egy nehézséget vagy problémát, amellyel épp küzdünk; vagy megeshet az is, hogy valaki egyszerűen csak egy jó szót szól hozzánk, mely segít abban, hogy ne érezzük magunkat egyedül fájdalmunkban. Időnként szótlan találkozások is előfordulhatnak, amikor semmit sem mondunk egymásnak, mégis azok a pillanatok segítenek, hogy újrakezdjük utunkat.

Az első találkozás, amelynél szeretnék elidőzni, Jézus és Nikodémus találkozása, melyet *János evangéliumának* harmadik fejezetében olvashatunk. Azért kezdem ezzel az epizóddal, mert Nikodémus olyan ember, aki történetével bizonyítja előttünk, hogy lehetséges kilépni a sötétségből, lehetséges bátorságra lelni Krisztus követéséhez.

Nikodémus éjszaka megy Jézushoz: szokatlan időpont egy találkozáshoz. János evangélista szóhasználatában az időre való utalásoknak gyakran szimbolikus jelentése van: az éjszaka itt valószínűleg a Nikodémus szívében lakozó éjszakát jelenti. Ő olyan ember, aki a kétségek homályában van, abban a sötétségben, amelyet akkor tapasztalunk, amikor már nem értjük, mi történik az életünkben, és nem látjuk tisztán, milyen úton kellene továbbhaladnunk.

Ha sötétben vagy, kétségtelen, hogy a fényt keresed. Evangéliuma elején János így ír: „Az igazi világosság, mely minden embert megvilágosít, a világba jött" (Jn 1,9). Nikodémus tehát azért keresi Jézust, mert megérezte, hogy ő képes bevilágítani szíve sötétjét. Ugyanakkor az evangélium arról számol be, hogy Nikodémus nem tudja azonnal megérteni, amit Jézus mond neki. S így azt látjuk, hogy sok félreértés van ebben a párbeszédben, és sok irónia is, ami jellemző János evangélistára. Nikodémus nem érti, amit Jézus mond neki, mert továbbra is saját logikájával és saját kategóriáiban gondolkodik. Ő egy kellően kialakult személyiségű ember, fontos szerepe van a közéletben, a zsidók egyik vezetője. De vélhetően a számításai már nem jönnek be. Nikodémus úgy érzi, hogy valami már nem működik az életében. Érzi, hogy változtatnia kell, de nem tudja, mivel is kezdje.

Az élet bizonyos szakaszaiban ez mindannyiunkkal előfordul. Ha nem fogadjuk el, hogy változtatnunk kell, ha bezárkózunk merevségünkbe, szokásainkba vagy gondolkodási mintáinkba, akkor félő, hogy meghalunk. Az élet azon múlik, hogy képesek vagyunk-e változtatni, s így új módon szeretni. Jézus ugyanis új születésről beszél Nikodémusnak, mely nemcsak lehetséges, hanem egyenesen szükséges életutunk bizonyos szakaszaiban. Voltaképpen a szövegben használt kifejezés már önmagában is ambivalens, mert az anóthen (ἄνωθεν) fordítható úgy is, hogy „felülről", úgy is, hogy „újra". Nikodémus lassacskán megérti, hogy ez a két jelentés együtt jár: ha engedjük, hogy a Szentlélek új életet teremtsen bennünk, akkor újra megszületünk. Újra rátalálunk arra az életre, amely talán épp kialvóban van bennünk.

Azért is döntöttem úgy, hogy Nikodémussal kezdem a találkozások tárgyalását, mert ő olyan ember, aki saját életével bizonyítja előttünk, hogy ez a változás lehetséges. Nikodémusnak sikerülni fog: végül azok között lesz, akik Pilátushoz mennek, hogy elkérjék Jézus testét (vö. Jn 19,39)! Nikodémus végül a fényre jutott, újra megszületett, és nem kell többé az éjszakában időznie. A változtatás néha megijeszt bennünket. Egyrészt vonz, néha vágyunk rá, másrészt viszont szívesebben maradnánk a komfortzónánkban. Ezért bátorít a Lélek arra, hogy nézzünk szembe ezekkel a félelmekkel.

Jézus emlékezteti Nikodémust – aki tanító Izraelben –, hogy az izraeliták is féltek, amikor a pusztában vándoroltak. És olyan kényszeresen figyeltek aggodalmaikra, hogy egy bizonyos ponton a félelmeik mérges kígyók alakját öltötték (vö. Szám 21,4–9). Ahhoz, hogy megszabaduljanak tőlük, fel kellett nézniük a rézkígyóra, amelyet Mózes egy póznára erősített, vagyis fel kellett emelniük tekintetüket, és meg kellett állniuk a félelmeiket jelképező tárgy előtt. Csak akkor kezdhetünk szabaddá válni, ha szemébe nézünk annak, ami félelmet kelt bennünk. Nikodémus, mint mindannyian, felnézhet majd a Megfeszítettre, arra, aki legyőzte a halált, összes félelmünk gyökerét. Mi is emeljük tekintetünket arra, akit átszúrtak, találkozzunk mi is Jézussal! Őbenne találjuk meg a reményt ahhoz, hogy változtatni tudjunk életünkön és újra megszülessünk.

Fordította: Tőzsér Endre SP
Fotó (archív): Vatican News

Minden reggel érted imádkozunk!

Kaposvári kisiskolások kívántak jobbulást a pápának

Első osztályos diákok március közepén levelet küldtek tanítójuk segítségével Ferenc pápának a kaposvári Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskolából.

Kedves Ferenc pápa!
Mi Magyarországon, azon belül Kaposváron a Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola 1. A osztályosai és tanítójuk vagyunk.

Minden reggel érted imádkozunk. A kisgyerekek kitartóan, tisztelettel kérik a Jóistent érted, kedves Ferenc pápa: „Tartsd meg, Isten Szentatyánkat, Krisztusnak helytartóját!"

Az Úr legyen Veled!

Szeretettel, imával:
Puczné Karvaly Kinga tanítónő és 26 kisgyermek

Forrás és fotó:
Kaposvári Egyházmegye Facebook-oldala

A Szentatya levele a kórházból

Le kell fegyvereznünk a szavakat, le kell fegyvereznünk a földet!

Az alábbi levelet (amit a pápa még a Gemelli-klinikáról küldött) március 18-ra virradóra az éjszaka közepén tette közzé a* Corriere della Sera *olasz napilap.

A lap főszerkesztőjének, Luciano Fontanának a levelére válaszolt a pápa. Fontana nemcsak mielőbbi gyógyulást kívánt neki, hanem azt is megkérdezte tőle, nem kíván-e felhívást intézni a nemzetközi közösséghez, illetve a háború által sújtott népekhez.

A főszerkesztő a pápa szavaira utalt, aki többször is elítélően szólt arról, hogy sokan „háborús terveket" szőnek, ahelyett, hogy „béketerveken" dolgoznának. Többnapos várakozás után tegnap érkezett meg ez a március 14-i keltezésű levél, amelyben a Szentatya saját egészségi állapotáról ír, az emberi elesettség témájával foglalkozik, és megismétli sürgető felhívását a közös összefogásra, hogy újra felébredhessen a béke reménye. Az alábbiakban Ferenc pápa teljes levelének fordítását közreadjuk.

Kedves Főszerkesztő Úr!

Szeretném megköszönni Önnek a közelségéről biztosító szavait, melyekkel ki kívánta fejezni, hogy lélekben velem van a betegségnek ebben az időszakában, amikor – miként már volt alkalmam elmondani – a háborút még abszurdabbnak látom. Az emberi elesettség ugyanis képessé tesz bennünket arra, hogy tisztábban lássuk, mi az, ami tartós, és mi az, ami elmúlik, mi az, ami életet ad, és mi az, ami megöl. Talán ez az oka annak, hogy oly gyakran hajlunk arra, hogy letagadjuk a határokat és elmenekülünk az elesett és sebzett emberektől: ők ugyanis képesek arra, hogy megkérdőjelezzék az általunk – egyénként és közösségként – választott irányt.

Szeretném bátorítani Önt és mindazokat, akik munkájukkal és értelmükkel a tájékoztatásnak szentelik magukat olyan kommunikációs eszközökön keresztül, amelyek ma már valós időben egyesítik világunkat: érezzék át szavaik horderejét! Ezek sosem csak szavak: tettek, melyek az emberi élet közegeit építik. Összekapcsolhatnak vagy szétválaszthatnak, szolgálhatják az igazságot, de vissza is élhetnek vele. Le kell fegyvereznünk a szavakat, hogy lefegyverezzük az elméket és lefegyverezzük az egész földet! Alapos átgondolásra, higgadtságra, összetettség iránti érzékre van nagy szükség. Míg a háború csak elpusztítja a közösségeket és a természeti környezetet anélkül, hogy megoldást kínálna a konfliktusokra, a diplomáciának és a nemzetközi szervezeteknek új életerőre és hitelességre van szükségük. A vallások pedig meríthetnek a népek lelkiségéből, hogy felébresszék a testvériség és az igazságosság iránti vágyat, valamint a béke reményét. Mindez elkötelezettséget, munkát, elcsöndesedést és szavakat igényel. Érezzük magunkat egynek ebben az igyekezetben, melyet állandóan a mennyei Kegyelem inspiráljon és kísérjen!

Róma, Gemelli-klinika, 2025. március 14.

Ferenc

Fordította: Tőzsér Endre SP

A pápa elhagyhatta a Gemelli-klinikát

Az egyházfő visszatért a vatikáni Szent Márta-házba

A Szentatya március 23-án délben üdvözölte a Gemelli-klinika előtt összegyűlt tömeget (képünkön).

Ferenc pápa március 23-án, nagyböjt 3. vasárnapján délben először jelent meg nyilvánosan február 14-e óta, amikor kórházba került. Mielőtt elhagyta az Agostino Gemelli Egyetemi Klinikát, az épület egyik erkélyéről köszöntötte az összegyűlt háromezer embert, akik tapssal és nevét kiáltozva fejezték ki örömüket, hogy újra láthatják a Szentatyát. Üdvözölte és megáldotta őket.

Az ujjongó tömegben észrevett egy asszonyt, aki sárga rózsákból álló csokorral köszöntötte. Őt külön megdicsérte. Kiderült, hogy a hatvankilenc éves Carmela Mancuso a Szentatya kórházi kezelése alatt minden délelőtt ott volt az épületnél, és minden este ott imádkozott a Szent Péter téren a pápáért. *(Minderről bővebben lapunk 12. oldalán olvashatnak – a szerk.)*

A Szentatya ismét tanúságot tett arról, milyen jó pásztor: nem tömeget lát, hanem konkrét személyeket, arcokat, és személyesen odafigyel mindenkire. Ferenc pápa csak két mondatot mondott: „Köszönöm mindenkinek! És látom azt az asszonyt a sárga virágokkal. Derék asszony!"

A Szentszék közzétette az aznapra készített beszédének szövegét, amelyben néhány szóval saját helyzetéről is beszélt, és mint mindig, ismét sürgette, hogy a fegyverek hallgassanak el, és kössenek békét a hadban álló felek. A Szentatya ezután a Santa Maria Maggiore-bazilika érintésével autón visszatért a Szent Márta-házba, ahol két hónapig még pihennie kell, és a lábadozás időszakában csak fokozatosan kezdheti újra szokásos tevékenységét.

Mielőtt a pápa visszatért a Szent Márta-házba, átadta a Gemelli-klinika előtt őt köszöntő asszonytól kapott sárga rózsacsokrot Rolandas Makrickas bíborosnak, a Santa Maria Maggiore-bazilika főpapjának, hogy helyezze el a Salus Populi Romani Szűzanya-ikon előtt. A hazaúton spontán módon összegyűltek az emberek a pápát szállító gépjárműkonvoj mentén, és tapssal, ujjongással köszöntötték az arra elhaladó Szentatyát.

(Kérjük kedves Olvasóinkat, hogy továbbra is imádkozzunk a Szentatyáért! Lapzártánkkor (március 24.) a Szent Péter téri közös esti rózsafüzér-imádság folytatódott, Mauro Gambetti bíboros, a Szent Péter-bazilika főpapja vezette az imát – a szerk.)

Forrás: Szentszéki Sajtóközpont
Fotó: Vatican Media

Ervin Gábor, a szolidáris szeretet vértanúja

Megkezdődik az embermentő pap boldoggá avatásának folyamata

(Folytatás az 1. oldalról)

Halála 40. évfordulóján Bécsben jelent meg róla egy megemlékezés Hanák Tibor tollából, mely hangsúlyozta, Ervin Gábor nyitott szellem volt, azon kevesek egyike, aki még az 1940-es években is tudott az egész magyar társadalommal párbeszédet folytatni. Mint a Szent Kereszt Egyesület titkára rengeteget tett az üldözöttek elrejtéséért, megmentéséért. Maros utcai lakásukban és az épületben bérelt lakásokban bújtatta az üldözötteket. Végül ezért a tevékenységéért a nyilasok letartóztatták, megkínozták. Szemtanúk nyilatkoztak arról, hogy korbácsolták, ütötték, és édesanyjával együtt őt is a Dunába lőtték. Ervin Gábor a szolidáris szeretet vértanúja volt – fogalmazott a főpásztor.

Ervin Gábor vértanúsága helyszínén, a Budai alsó rakparton jelentette be Erdő Péter bíboros, prímás az embermentő pap boldoggá avatási eljárásának elindítását

A boldoggáavatási eljárás posztulátorának Erdő Péter Depaula Flaviót, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye külügyi megbízottját, érseki tanácsost nevezte ki, aki beszámolt arról, megkezdődött a levéltárakban, a Központi Szemináriumban az anyaggyűjtés, a visszaemlékezések meghallgatása. Ezek másodlagos tanúvallomások, Ausztráliába, Angliába, Amerikába menekültek adták tovább személyes emlékeiket gyerekeiknek. A posztulátor bízik abban, hogy minél hamarabb az Apostoli Szentszék elé tudják tárni a dokumentumokat, és a magyar Egyház Ervin Gábor személyében, aki egyszerre pap, filozófus, hittanár és vértanú, „nemcsak egy új közbenjáróval, de egy új példaképpel is gyarapodni fog”.

Erdő Péter szemtanúk beszámolóját idézte fel. Amikor Budán a nyilasok összeterelték és elvezették a zsidókat, Ervin Gábor reverendában odament a menetet kísérőkhöz, és tiltakozott: ez az emberség arcul köpése, engedjék el a foglyokat. A rendőrség bekísérte, de akkor még élve megúszta. Az is ismeretes, Ervin Gábor reverendájára felvarrta a sárga csillagot, holott erre nem volt kötelezve, az Egyház elérte, hogy a papok, szerzetesek, papnövendékek mentesülnek a zsidótörvények előírásai alól. Ő azonban viselte, ami sokakat megijesztett, hiszen ez nem egy papot érintett az egyházmegyében. „Senki másnak nem lett ebből baja. A vértanúság csodálatos történései közé tartozik, hogy saját személyének kockáztatásával cselekedett, de másokat nem sodort bajba” – mondta a főpásztor.

Ervin Gábor 1912-ben született Budapesten, zsidó polgári családban. Hétéves volt, amikor szüleivel együtt megkeresztelkedett. Családjának baráti kapcsolatai voltak papokkal, főleg ferencesekkel, így Kriszten Rafaellel, aki egyike volt az 1944–52 között vértanúhalált halt hét ferencesnek. Ervin Gábor a Piarista Gimnáziumban érettségizett. Nagyon korán igent mondott a papi hivatásra: még nem volt tizenhét éves, amikor jelentkezett a Központi Papnevelő Intézetbe. 1934 júniusában szentelték pappá. Budaörsre került káplánnak, hittanár lett a budapesti Salvator Intézet kereskedelmi leányközépiskolájában és tanítóképzőjében, valamint a Patrona Hungariae Leánygimnáziumban. Mint a Magyar Szent Kereszt Egyesület (MSZKE, a római katolikus hitre áttért zsidó származásúak érdekvédelmi, szociális, társadalmi, hitbuzgalmi egyesülete, 1944-ben történt feloszlatásáig Boldog Apor Vilmos is elnöke volt) titkára segítette Angelo Rotta vatikáni nuncius embermentő tevékenységét.

Trauttwein Éva
Fotó: Merényi Zita

BÓDI MÁRIA MAGDOLNA

Arc és hitvallás

Incze Mózes megfestette Bódi Mária Magdolna portréját a boldoggá avatásra

Bódi Mária Magdolna portréját – a második világháború idején vértanúhalált halt fiatal lány közelgő boldoggá avatása előtt – Incze Mózes festőművész örökítette meg. Az alkotás nem csupán egy arcot tár a szemlélő elé, hanem Magdi élettörténetét, hitvallását is igyekszik érzékeltetni.

Az április 26-ai boldoggá avatásra készülve a Veszprémi Főegyházmegye szeretné méltó módon kifejezni tiszteletét Bódi Mária Magdolna előtt. A liturgiában a boldoggáavatási szertartás egyik legmeghatóbb pillanata, amikor a pápa különleges megbízottja felolvassa a boldoggá avatást elrendelő pápai brévét, majd az új boldog képét leleplezik, és ereklyéjét elhelyezik az oltár mellett. A portrét, amely kimondottan a boldoggá avatásra készül, „standard” képnek nevezik. A standard képpel kapcsolatos elvárás, hogy legyen művészi, szólítsa meg a jelenkor emberét, legyen üzenete, valamint adja vissza az ábrázolt boldog karizmáját.

Milyen érdekes, hogy Magdi is azt mondta: „Akit szeretünk, azt a szemünk elé kívánjuk állítani, mert így könnyebb rá gondolnunk. Ezért készítünk még a jó Istenről is képet. (…) A szép kép előtt még az is jobban tud imádkozni, aki különben nem tudna.” Egy portré elkészítése mindig egyfajta párbeszéd a modellel. De mi történik akkor, ha a festő már nem találkozhat személyesen az alanyával? Incze Mózes, Magdi portréjának festője így vallott erről: „Mindig izgalmas feladat az arc mögött megkeresni az embert, és hagyni a személyiség fényét visszahatni, követni a külső és a belső fény egymást keresését. Különös esete egy portré megfestésének, amikor már nem találkozhat modelljével a festő.” Ebben az esetben a művész régi fotókra, leírásokra és a megrendelők által összegyűjtött jellemző vonásokra hagyatkozhat. Ez a fajta alkotói folyamat túlmutat a hagyományos portréfestésen, hiszen nemcsak a megjelenített személyt, hanem az őt körülvevő hitet és tiszteletet is meg kell ragadnia – mondta el a festőművész.

Bódi Mária Magdolna élete és mártíromsága sokakat megérint. Alkotásával Incze Mózes nemcsak egy fiatal lány vonásait örökítette meg, hanem azt a belső elhivatottságot is, amely Magdi életét meghatározta. Ha ezt megérzi az alkotó, akkor „már csak meg kell festenie a képet” az egyedi arcról, úgy, hogy legyenek benne részletek, amelyek miatt „mindenkinek fontos lesz, hogy kapcsolódjon a tekintetével”.

„Nézzük meg figyelmesen az arcokat, hiszen tudjuk, kinek a képére teremtődtünk” – hangsúlyozta Incze Mózes, akinek festménye méltó tisztelgés Bódi Mária Magdolna élete és hite előtt. Egy műalkotás, amely egyszerre személyes és egyetemes, s amelyet minden szemlélő a saját lelkének tükrében értelmezhet.

*

Incze Mózes Baróton született 1975-ben. A Marosvásárhelyi Művészeti Líceum diákjaként érettségizett 1994-ben, murális festő szakon. A Magyar Képzőművészeti Egyetemen 2000-ben vette át diplomáját. 2023-ban Munkácsy Mihály-díjban részesült.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

Keresztutat járva Veszprémben

A húsvétra készülve a hívek a Margit-romoktól a Benedek-hegyen álló keresztig tizennégy stáción keresztül elmélkedtek Jézus szenvedéstörténetéről március 14-én, pénteken. Az idei keresztút különleges jelentőséggel bírt, hiszen a boldoggá avatás előtt álló Bódi Mária Magdolna életének eseményeit és lelkiségét állították párhuzamba Jézus keresztútjának fájdalmas eseményeivel.

A keresztút során a résztvevők ezúttal arra is külön figyelmet fordítottak, hogy amint Jézus csendben tűrte a megaláztatásokat Pilátus előtt, úgy Bódi Mária Magdolna is egyedül, az őt érő sértések és támadások ellenére tette a jót. A főegyházmegye pasztorális irodájának munkatársai minden stációnál rávilágítottak arra, hogyan élte meg a fiatal munkáslány a hithez való hűséget, a megpróbáltatásokat és végül a vértanúhalált. A megállóknál cserkészek és plébániai közösségek képviselői olvasták fel az elmélkedéseket, kiemelve Magdi közösségért és elesettekért tett áldozatos szolgálatát, valamint Jézus szenvedéstörténetének üzenetét.

Csernai Balázs plébános, a Veszprémi Főegyházmegye pasztorációs referense hangsúlyozta, hogy bár Jézus és Bódi Mária Magdolna egészen más történelmi és társadalmi környezetben éltek, a fiatal munkáslány mindig Krisztusból merített erőt: „Természetesen egészen más módon tette ezt az Úr Jézus, és teljesen más módon tette ezt Magdi, de mindig abból merített, amit Jézusnál látott, amit Jézustól kapott.” A keresztút helyszíne is jelképes volt: a Séd-völgyben található Margit-romoktól a város fölé magasodó Benedek-hegyi keresztig tartó útvonalon haladva a résztvevők Jézus szenvedésének útját járták végig. A keresztúti áhítatot Udvardy György veszprémi érsek vezette, aki beszédében kiemelte, hogy a közösség kettős készületben van: nemcsak a húsvéti feltámadást várják, hanem a boldoggá avatás örömteli eseményére is készülnek.

„Ha valaki Krisztusra bízza az életét, és az Ő parancsait követi, akkor a teljes életet nyeri el. A vértanúk élete ezt példázza: Krisztus módjára élnek és hisznek benne. A vértanúság egyértelmű jele és pecsétje annak, hogy életüket Krisztus áldozatából merítve adták oda” – fogalmazott az érsek. A keresztút végén a veszprémi plébániai közösségek képviselői egy-egy gyertyát helyeztek el a Benedek-hegyen álló feszület talapzatára, ezzel is jelképezve hitbéli összetartozásukat és Krisztushoz való hűségüket. A közös imádság és elmélkedés alkalmat adott arra, hogy a hívek lelkiekben is felkészüljenek a közelgő ünnepre és Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásának kegyelmi ajándékára.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

Megnyílt a regisztráció a boldoggá avatásra

Ferenc pápa döntése nyomán április 26-án Veszprémben kerül sor Bódi Mária Magdolna boldoggá avatására. A nagyszabású ünnepségen való részvétel regisztrációhoz kötött, amely már elérhető minden érdeklődő számára.

A regisztráció folyamata egyszerű és gyors, és online formában történik a *boldoggaavatas.hu* weboldalon keresztül. A jelentkezők itt részletes információkat találnak a regisztráció menetéről, valamint az egyéb részvételi feltételekről. A regisztráció során meg kell adni a szükséges adatokat, és a szervezők kérik, hogy minden jelentkező pontosan és figyelmesen töltse ki a számára kijelölt űrlapot. Az első regisztrációt Kulcsár Dávid atya, a Szent Mihály-főszékesegyház káplánja segítségével Magdi unokahúga, Kovács Elemérné, Bódi Mária végezte el. Legyünk együtt tanúi annak, ahogyan az Egyház hivatalosan is a boldogok sorába emeli Bódi Mária Magdolnát!

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

A BIBLIA ÜZENETE

Mindnyájan tékozlók

Lk 15,1–3. 11–32

Vámosok és bűnösök is eljöttek Jézust hallgatni, amin a farizeusok és az írástudók megbotránkoztak. Négy csoport, négy emberi viselkedésmintázat. A nagyböjt önvizsgálati idejében érdemes elgondolkodnunk azon, hogy mi melyikhez tartozunk, és úgy meghallgatni a tékozló fiú evangéliumát.

A vámosok jól elkülöníthetők a bűnösöktől. Ők elszegődtek a világi hatalom szolgálatába, és az idők múlásával a birodalmi rendszer lelketlen szolgáivá lettek. Már nem tekintenek a nép nyomorúságára, hanem végrehajtják az állam nevében az adók és a vámok behajtását. Ezzel jól járnak, gazdagodnak, mégis ott hangzik bennük halkan vagy hangosabban a lelkiismeret szava, hogy bár mindenük megvan, valami mégis hiányzik az életükből. Jól megy a soruk, mégis megvetésre méltók. Eltékozolják emberi kapcsolataikat, eltompul morális érzékük, és végül már nem is a maguk urai: Jézus példabeszédében ők elszegődnek egy e világi gazdához. Aztán megszólal a lelkiismeretük.

A bűnösök a saját szabadságuk rabjai. Kikérik az örökrészüket, hogy az ne a közösségüknek használjon, hanem egyedül az ő céljaikat segítse. Megtehetik, hiszen őket illeti az örökség. A lehető legmesszebbre elmennek, és az övéik helyett olyanokkal osztják meg az életüket, akiket ők választanak ki maguknak. Megtehetik, hiszen ez az ő életük. Gyökereiket felszámolva új utakat vállalnak, de az idők múltával eltékozolják adottságaikat, és a teljes szabadság oda vezeti őket, hogy már maguk sem urai az életüknek. A példabeszédben mások döntenek még arról is, hogy kapnak-e a disznók eledeléből, vagy sem. És akkor megszólal a lelkiismeretük.

Az írástudók a vezető gondolkodók, akik ismerik a törvényt, és képesek arra is, hogy az ősi hagyományt az aktuális helyzetre alkalmazzák. Tisztában vannak a felelősségükkel, azzal, hogy a hívő nép rájuk hallgat. Ennek a felelősségnek óriási a súlya. Ha rosszul döntenek, vagy ha elmulasztják a döntést, eltéved a nép is. Félelmetes ez a hivatás, és ebben a félelemben biztosabb megoldás a bűn elítélése, mint a bűnös ember felkarolása. Hát nem kellene kimondani, hogy a paráznaság bűn? Nem kellene elítélni, hogy a fiatalabbik fiú mindent eltékozolt? Hogyan ünnepelhetjük őt, amikor disznókkal evett együtt? Az írástudókban az igazság féltése olyan erős, hogy közben eltékozolják a testvért, az embert. A farizeusok pedig hogyan merészelnének máshogyan tenni, mint ahogy az írástudók mondják? Pedig bennük is ott dolgozik a kétely, hogy vajon melyik az erősebb: a törvény vagy az irgalom. Jézushoz fordulnak, ő pedig egy történettel válaszol. Konkrét embereket hoz eléjük: apát és fiút, testvért és családot.

Jézus is tékozol. Mindenét odaadja értünk: az idejét, figyelmét, jó hírét, esélyét a földi hatalomra. Ott van a bűnös és a farizeus mellett egyaránt; ott van az atya ölelésében, és a méltatlankodó idősebbik fiúnak is ő válaszol végtelen türelmével. Mindenét odaadja: az életét is. Harmadnapon pedig az örökséget is megosztja majd velünk, bűnösökkel, vámosokkal, írástudókkal és farizeusokkal.

Juhász-Laczik Albin OSB

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Örvendj, Jeruzsálem!

Nagyböjt negyedik vasárnapja húsvét örömének megelőlegezése. Liturgikus előírásaink engedélyezik, hogy a készületi idő szikársága ezen a napon oldódjon, virágokkal díszítsük a templomainkat, zenei kíséret mellett énekeljünk.

A szentmise latin gregorián tételei mintha egy szentföldi zarándoklatra hívnának bennünket. A bevonulási ének Jeruzsálemet szólítja fel örvendezésre a hozzá közeledő zarándokok miatt, a Graduale a Templomba igyekvő zarándok zsoltáréneke, a Tractus dallamvezetése pedig a Jeruzsálemet körbeölelő hegyeket festi meg, amelyek között visszhangra talál a felajánlási ének istendicsérete.

A témaválasztás nem véletlen. Az ókori Rómában ezt a vasárnapot a Jeruzsálemből hozott Szent Kereszt ereklyét őrző bazilikában ünnepelték, ahol a katekumenek megkezdték keresztségi készületüket.

Az első évszázadokban ugyanis ez három héten át tartott. Amikor a húsvét vált a felnőttkeresztség preferált alkalmává, ez a készületi, böjti időszak állandósult, ahogy arra egy 5. századi, Szókratész nevű történész is utalt.

Ennek a negyvennapos böjtnél ősibb szokásnak a maradványa, hogy a legkorábbi római olvasmányoskönyvek óta egészen napjainkig *János evangéliumának* folyamatos olvasását írja elő az Egyház liturgiája ettől a vasárnaptól kezdve három héten át. Így lesz ez húsvétig minden hétköznapi szentmisében, majd folytatódik egészen pünkösd ünnepéig.

A nagyböjt ma már negyvennapos időszak, amikor önmegtagadással és bűnbánattal, Istentől a tisztaság és a kiengesztelődés ajándékait kérve készülhetünk húsvét méltó ünneplésére.

A C év vasárnapi evangéliumai a bűnbánatot tartók iránt irgalmas Istenbe vetett reményünket erősítik. A terméketlen fügefának még egy esélyt adó gazda és a házasságtörő asszony fölött nem ítélkező Jézus történetei között ezen a vasárnapon a tékozló fiú példabeszéde kerül sorra.

A liturgia meghív arra, hogy osztozzunk Isten örömében, aki gyermekeihez ragaszkodó atyaként maga kezdeményezi a kiengesztelődést, ünneplő ruhába öltöztet, és megteríti számunkra a hálaadó lakoma asztalát, ha bizalommal és készséges önátadással visszatérünk hozzá.

Gérecz Imre OSB

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (65.)

Bár márciusban kevés az olyan ünnep és jeles nap a liturgikus naptárunkban, amely biztos dátumhoz kötődik, a változó ünnepek terén más a helyzet. Mivel ez a hónap a nagyböjt idejére esik, a vasárnapjai különlegesek. Ezenkívül pedig létezik még néhány egyéb jeles nap is. Mint mindig, most is az általánosan használt görögkatolikus énekeskönyvet vesszük alapul a bemutatásukhoz, mert ez van a híveink kezében, ezt ismerik.

Nagyböjt első vasárnapja – Az ikon- és képtisztelet visszaállításának ünnepe. Ugyanis 843-ban ezen a napon ért véget hivatalosan is – az egyházi és a császári erőket összefogva – a másfél századig tartó képrombolás korszaka. Énekeink az ikontisztelet megalapozásáról szólnak. Az egyik ezt mondja: a festett „képmás tisztelete, mint Szent Bazil mondja, annak eredetijére száll vissza".

Halottak szombatja – Az elhunytakért végzett Szent Liturgia végén a panachida gyászszertartásában név szerint soroljuk fel az elhunytakat, akiket a hozzátartozók felírattak (hramota). Ez már a második alkalom a liturgikus évben, mert az első ilyen szombat a húshagyó vasárnap előtti szombat volt.

Nagyböjt második vasárnapja – Egy rövid utasítást találunk az énekeskönyvünkben ezen a napon a szertartások végzésére vonatkozóan: „Minden úgy, mint a böjti időn kívül."

Halottak szombatja – Ezen a napon is az elhunytakért imádkozunk a hramotás Szent Liturgiában, a végén az elhunytakról külön-külön megemlékezve.

Nagyböjt harmadik vasárnapja – Ennek a napnak a felirata, illetve címe: „Az életadó Szent Kereszt tisztelete." A nagyböjt közepén a templom közepére kitett és feldíszített keresztet külön hódolattal tiszteljük. A reggeli istentiszteletben végbemenő „hódolás" alatt énekeljük: „A te kereszted előtt leborulunk, Uralkodó, és a te szent föltámadásodat dicsőítjük." (Ez az ének helyettesíti a Szent Liturgiában a Háromszorszent éneket.) Miközben a hívek csókkal illetik a Szent Keresztet, így szól az ének: „Jertek, hívők, hódoljunk az életadó fának, melyen Krisztus, a dicsőség Királya önként kitárta kezeit, és az előbbi boldogságra fölemelt bennünket."

Halottak szombatja – A liturgikus évben ez már a negyedik hramotás szombat (az ötödik majd a pünkösd előtti szombaton lesz).

Nagyböjt negyedik vasárnapja – Ismét ezt a rövid utasítást találjuk az énekeskönyvünkben: „Minden úgy, mint a böjti időn kívül."

Szerdán este: Nagy hódolás – Egyedülálló szertartásunk ez, melynek túlnyomó részét Krétai Szent András bűnbánati nagy kánonja teszi ki. Ez a kánon több mint háromszáz versszakból áll: ó- és újszövetségi példákon keresztül buzdít az igazi bűnbánatra. A pap által énekelt egyes versszakok végén közösen kell énekelni: „Könyörülj rajtunk, Urunk, könyörülj rajtunk!" Közben pedig mélyen meghajlunk, keresztet vetve.

Akathisztosz-szombat – Ennek a napnak a reggeli istentiszteletére (vagy azon kívül) az Istenszülőt köszöntő, huszonnégy strófás himnusz éneklése van előírva.

Nagyböjt ötödik vasárnapja – A szertartások előtt ismét az a rövid utasítás áll az énekeskönyvünkben, hogy „Minden úgy, mint a böjti időn kívül."

Ivancsó István

A HÉT SZENTJE

Paolai Szent Ferenc

Április 2.

Szülei Assisi Szent Ferenc közbenjárásáért folyamodtak, hogy házasságuk ne maradjon gyermektelen, és megfogadták, hogy a vágyott fiút az ő nevére kereszteltetik majd. Amikor a csecsemő megbetegedett, ismét hozzá fordultak, és gyógyulásáért cserébe megígérték: a fiú egy éven át a ferencesek ruháját fogja viselni. Ferenc tizenhárom évesen ferences szerzetes lett, a kolostor helyett azonban két év múlva egy barlang magányát választotta.

Vadászok fedezték fel nemsokára, és a híre gyorsan elterjedt. Ettől fogva rengeteg ember kereste fel, akik közül sokan nem lelki segítségért folyamodtak hozzá, hanem remetetársaiul ajánlkoztak. Ferenc ezért kápolnát épített három cellával, és ezzel megvetette a legkisebbek (minimiták) későbbi rendjének alapját. Mivel továbbra is rengetegen jelentkeztek, 1452-ben megalapította közösségének első kolostorát.

A hagyomány szerint sok csodát tett, de legerősebben személyes példájával hatott a környezetére. Önmagától és szerzeteseitől egyaránt önsanyargatást és vezeklő életet várt el: húst például sohasem ehettek.

A reneszánsz pápái – IV. Sixtus, VI. Sándor és II. Gyula – tisztelték, sokszor kérték a tanácsát, támogatták, rendjét pedig kiváltságokkal ruházták fel. IV. Sixtus túl szigorúnak tartotta a minimiták böjti előírásait, Ferencnek azonban sikerült meggyőznie. A pápa szerette volna pappá szentelni, de ő visszautasította ezt a lehetőséget. VIII. Károly király kolostorokat ajándékozott neki Amboise-ban, a római Monte Pinción, valamint a Du Plessis konventet a királyi kastély parkjában. Nigeont, a grandmontiak egykori kolostorát is megkapták.

Királyi halál

A nagybeteg XI. Lajos francia király a remete csodatevő képességére számítva követet küldött a nápolyi királyhoz, hogy az parancsoljon alattvalójára, és küldje el hozzá. Ferenc azonban azt válaszolta a királyi követnek, hogy ő nem orvos, és nem is varázsló. Csak akkor indult el a király betegágyához, amikor a pápa parancsolta meg neki az utazást. Érkezése után azonnal megmondta Lajosnak, hogy nem tudja meggyógyítani, és Isten sem fog az érdekében csodát művelni. Abban azonban segítségére lehet, hogy az örökkévalóság színe előtt könnyítsen a lelkiismeretén. A király először tiltakozott, de végül elfogadta a segítséget, és megbékélve hunyt el.

A szeretet parazsa

Mivel sok embert meggyógyított, Ferenc halálos ellenségei lettek a környék seborvosai, és egy tudós ferences segítségét kérték. Az vitába kezdett Ferenc testvérrel, aki még írni-olvasni sem tudott. Mivel sértően beszélt vele, Ferenc válaszul a tűzhelyből puszta kézzel kiemelt egy marék izzó parazsat, és a következő szavakkal nyújtotta az indulatba jött pap felé: „Padre Antonio, melegedj egy kicsit a szeretet tüzénél, mert arra van a legnagyobb szükséged!"

L.K.

A hét liturgiája

C év

MÁRCIUS 30., NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA (Zalán, Amadé, Amadea) – Józs 5,9a 10–12 *(Isten népe bevonul az Ígéret földjére, és ott megünnepli a húsvéti lakomát.)* – 2Kor 5,17–21 *(Isten Krisztusban kiengesztelődött a világgal.)* – Lk 15,1–3. 11–32 *(A mennyei Atya megbocsát tékozló fiának, ha őszintén megbánja bűneit.)* **Zsolozsma:** IV. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 257 – ÉE 538, 414; Ho 257 – ÉE 67, Ho 126 – ÉE 540, Ho 152 – ÉE 189.

MÁRCIUS 31., HÉTFŐ (Árpád, Gujdó) – Iz 65,17–21 – Jn 4,43–54.

ÁPRILIS 1., KEDD (Hugó Agád, Agapion) – Ez 47,1–9.12 – Jn 5,1–16.

ÁPRILIS 2., SZERDA (Paolai Szent Ferenc remete, Ottokár, Áron) – Iz 49,8–15 – Jn 5,17–30.

ÁPRILIS 3., CSÜTÖRTÖK (Buda, Richárd, Sükösd) – Kiv 32,7–14 – Jn 5,31–47.

ÁPRILIS 4., PÉNTEK (Sevillai Szent Izidor püspök és egyháztanító) – Bölcs 2,1a.12–22 – Jn 7,1–2.10.25–30.

ÁPRILIS 5., SZOMBAT(Ferrer Szent Vince áldozópap, Irén, Teodóra) – Jer 11,18–20 – Jn 7,40–53.

ÁPRILIS 6., NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA (Vilmos, Bíborka, Taksony)1 – Iz 43,16–21 *(Új dolgot visz végbe az Isten: vizet fakaszt népének a pusztaságban, és megnyitja számára a kegyelem forrását.)* – Fil 3,8–14 *(Tekintsünk Krisztusért mindent értéktelennek, és így hasonlóak leszünk hozzá a halálban!)* – Jn 8,1–11 *(Az vesse rá az első követ, aki bűntelen közületek!)* – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 60 – ÉE 541, 414, Ho 60 – ÉE 59, Ho 118 – ÉE 543, Ho 63 – ÉE 91.

Korlátok helyett a lehetőségekről

Az életvédelem volt a családpasztorációs papi találkozó témája

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Családügyi Bizottsága március 21-én* A harmincéves *Evangelium vitae* és aktualitásai *címmel tartotta meg hagyományos tavaszi családpasztorációs papi találkozóját Budapesten, a Katolikus Pedagógiai Intézet épületében.

Marton Zsolt váci megyéspüspök, a Családügyi Bizottság elnöke köszöntőjében hangsúlyozta: az életvédelem örökzöld témájában a legfontosabb a prevenció, de ha már megtörtént egy abortusz, akkor az is nagyon lényeges, hogy tudjuk, hogyan lehet segíteni a gyógyulásban. A főpásztor hangoztatta, hogy a mai világban az abortusznak nem a bűn, hanem a dráma voltára kell fókuszálnunk, ami azonban nem jelenti azt, hogy a bűn tényét eltagadnánk. Általában kiszolgáltatott helyzetű nőkről van szó, akik sem a közvetlen, sem a tágabb környezetüktől nem kapnak segítséget. A családreferens püspök elmondta, ez a harmadik évad, amikor a Váci Egyházmegyében kapcsolódnak a Negyven nap az életért imamozgalomhoz. Ő maga eleinte ódzkodott ettől a demonstratív kampánytól, később azonban a Szentlélek közbenjárását tapasztalták meg abban, hogy a váci kórház kifejezetten együttműködő volt, még egy orvos is csatlakozott hozzájuk.

A kórházban hetente átlagosan tizenöt abortuszra szokott sor kerülni, az imamozgalom ideje alatt ez heti tízre csökkent. Marton Zsolt szerint már csak ezek miatt az életben maradt gyermekek miatt is megérte az imádság. A megyéspüspök elmondta, egyre inkább a szívébe markol az aggodalom, hogy milyen lesz az Egyház jövője, lesz-e egyáltalán élet. Arról is beszélt, hogy e cél érdekében minden egyházmegyében lennie kell életvédő referensnek, ahogyan családreferenseknek is.

A harmincéves Evangelium vitae *és aktualitásai* címmel Jean-Yves Brachet OP (felső képünkön) tartott előadást Szent II. János Pál pápa életvédelmi enciklikájával kapcsolatban, annak újraolvasására buzdítva. A pápai dokumentum rávilágít arra, hogy az életet jó hírnek tekintjük, amit ünnepelni, hirdetni, szolgálni kell – szögezte le.

Az élet evangéliumának (ezt jelenti a dokumentum címe) Krisztus áll a középpontjában. A francia domonkos szólt arról, hogy a testet soha nem vethette meg az Egyház, még ha olykor nem is voltak elég tiszták a vele kapcsolatos megnyilatkozások, hiszen a megtestesülés titka, a test feltámadása és az Egyház mint Krisztus testének misztériuma mind annak lényegi voltára világítanak rá. Az *Evangelium vitae* enciklika az élet kétféle ajándékozását villantja fel: a *másikért* való ajándékozást, ami a vértanúság, és a *másiknak* való ajándékozást, ami az élet továbbadása. A domonkos szerzetes hangsúlyozta, az élet elleni bűn és bármely más bűn nem azért az, mert valaki annak mondta, hanem mert „nekem nem jó”.

A családpasztorációs találkozó második részében gyakorlatibb jellegű előadások következtek. Roska Péter erkölcsteológus, az újpesti Szent József-templom plébánosa *Kihívások és lehetőségek a megfogant emberi életek védelmében* című felszólalásában hangsúlyozta, a születni és halni készülők élete kiszolgáltatott, mások védelmére szorul. Elgondolkoztató, hogy mikor kezdődik a várva várt gyermek élete, és mikor a nem várté, s még inkább az, hogy ha a kettő között különbség van, az miből fakad. Roska Péter megvallotta, hogy az életvédelem a lelkipásztor számára is kihívást jelent, mert ha valaki várandósan betér hozzá egy válsághelyzetben, az az ő életét is nagyban befolyásolja. Ha a pap el is irányítja az illetőt szakemberhez, emberileg, idegileg, anyagilag és idő szempontjából is mindenképpen igénybe veszi a lelkipásztort, amikor találkozik ezzel az élethelyzettel. Az előadó szerint mégis érdemes felvenni a mindennapi keresztet, mert így alakulhat mindez Krisztus követésévé. „Nem tudom a tutit”, napról napra a Szentlélekre kell hagyatkozni – tette hozzá. Az erkölcsteológus hangsúlyozta: nincs katolikus lombik, hiszen ennél az eljárásnál, bár jó szándékúan teszik, a születésért beáldozzák mások életét. Persze, hogy Isten ajándéka a lombikbaba, de az erőszakból fogant gyermek is Isten ajándéka. Mindkettő esetében elmondható, másmás okból, hogy a módszer, ahogyan az élet fogant, nem hagyható jóvá.

Az orvos végzettségű Csépányi Gábor, az esztergomi szeminárium spirituálisa a gyermekre vágyók 2016 óta Mátraverebély-Szentkúton megrendezett lelkigyakorlatának bemutatásával tárt a résztvevők elé egy utat, amely segítséget jelenthet a házaspároknak. Hangsúlyozta, sokkal jobb, ha a minden ötödik párt érintő probléma esetében nem meddőségről beszélünk, hanem átmeneti termékenységi nehezítettségről, hiszen a legtöbbször nem végleges, nem megváltoztathatatlan a gond. A gyermekre vágyó párok hajlamosak bálványként tekinteni a vágyott nem létezőre, a gyermekre, és az áldott létezőt, a házasságukat, a saját létüket nem tudják már örömmel fogadni. Annyira szeretnének gyermeket, hogy sokszor ezotériához, nem megengedett módszerekhez folyamodnak, asszisztált reprodukciós technikákat vesznek igénybe. Ezért fontos, hogy a nem létezőről a létezőre irányítsák a figyelmüket.

A családtervezés mai lehetőségei – egészségmegőrzés, edukáció, életigenlő támogatás című előadásában Makkné Kende Adrienn, a Katolikus Szeretetszolgálat Természetes gyermekáldás projektjének munkatársa arra biztatta a papokat, hogy merjenek szakembereket – ciklusokvetési oktatókat, illetve a természetes gyermekáldás mellett álló orvosokat – hívni a jegyesfelkészítésre és a házaspárok közé. A projekt keretében jelenleg négy módszert oktatnak hazánkban, ezek a Billings, a Creighton, a FEMM Health és a Sensiplan. E módszerek három területen tudnak segíteni: prevencióban az akár még jóval a házasság előtt álló, de súlyos nőgyógyászati problémával küzdő lányoknak; nehezített gyermekvállalás esetén, valamint fogamzásszabályozásban.

Nagyon fontos látni, hogy a fogamzásszabályozás eltér a fogamzásgátlástól, hiszen itt a természet rendjéhez igazodva, az Isten által adott fogamzásmentes napok kihasználására épül a családtervezés, nem pedig arra, hogy eleve megakadályozzák az élet megszületését. Ezért is lehet, hogy az ilyen módszerrel élő házaspárok olykor mégis úgy döntenek, vállalkoznak új gyermekre. Makkné Kende Adrienn hangsúlyozta, a keresztény szellemű családtervezés módszerei orvosilag nagyon modernek, egészségügyileg megbízhatók, de önfegyelmet is igényelnek.

Az MKPK Családügyi Bizottságának honlapján, a *cikluskovetes.hu* oldalon, valamint az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Bízd Rá Magad! szolgálata honlapján számos tájékoztató anyag, segítő szervezetek, szakemberek elérhetősége található meg az életvédelem témájában. A családpasztorációs papi találkozó – amelyen Fábry Kornél esztergom-budapesti segéspüspök vezette a zsolozsmát – csoportbeszélgetésekkel zárult.

Agonás Szonja
Fotó: Lambert Attila

Küldöttek vagyunk

Hitoktatói szakmai nap Bárdudvarnokon

Szakmai napra hívták a Kaposvári Egyházmegyében szolgáló hitoktatókat és az iskolai hitoktatásban részt vevő papokat március 13-án a bárdudvarnoki Porta Pacis Lelkigyakorlatos Központba.

A program elején Feketéné Szabó Márta, a segélyszervezet kaposvári igazgatója beszélt a Karitász és a hitoktatás kapcsolatáról az egyházmegyei zsinat fényében. Fekete Csaba, a pasztorális helynökség irodavezetője bemutatta az újonnan megalapított szervezeti egység törekvéseit, céljait és szerkezeti modelljét. Tomanek Péter hitoktatási igazgató a tanév hátralévő részének fontos teendőiről beszélt. A délelőttöt Kocsi György zamárdi plébános, a Veszprémi Érseki Főiskola prefektusa *A zsidó mindennapok és ünnepek a* Biblia *világában* címmel tartott előadása zárta.

Ahhoz, hogy a korabeli zsidóság gondolkodását, Jézus mindennapjait, az ünnepeket jobban megértsük, majd a hittanórán hitelesen tudjuk továbbadni a vele kapcsolatos bibliai történeteket, szó volt többek között a körülmetélés szertartásáról, a gyermekek bemutatásáról, a lányok helyzetéről, a menyegzői szokásokról, a szombat előkészületéről és megünnepléséről, a pászkáról, valamint a gyászról, a gyász megéléséről – ismertette a szakmai napról nyilatkozva Farkasné Magyar Anikó hitoktatási szakmai vezető. Délután Gárdonyi Máté egyháztörténész, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának tanszékvezetője *Magyar egyháztörténelem a hittanórán* című előadásában az Árpád-házi szentektől kezdve a 20. századi vértanúinkig áttekintette azon magyar vagy magyar vonatkozású szentek életét, akik példájukkal motivációt nyújthatnak a diákoknak életük különböző területein.

A szakmai nap végén Varga László kaposvári megyéspüspök mutatott be szentmisét, melyben átadta a Boldog Carlo Acutisról nevezett okleveleket azoknak a jubiláló hitoktatóknak, akik már több évtizede segítik a gyermekek és fiatalok lelki fejlődését, kísérve őket az Isten felé vezető úton. A nap folyamán a Parakletos Könyvesház is a helyszínen volt, így hitoktatáshoz kapcsolódó könyvekből válogathattak az érdeklődők, valamint kiállítás formájában ismerkedhettek olyan figurákkal, amelyek nagyszerűen alkalmazhatók a hittanórán biblikus történetek szemléltetéséhez. A kiállítást és annak teljes anyagát maguk a hitoktatók készítették.

Biblikus történetek hittanórán való szemléltetésére alkalmas figurákat mutattak be

Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk

Közös kincsünk a hit és a kultúra

Lezárult a Tihanyi Bencés Apátság felújítása, megáldották a Királykriptát

A Tihanyi Bencés Apátság felújításának lezárása alkalmából március 22-én ünnepi szentmisét mutattak be az apátsági templomban Udvardy György veszprémi érsek főcelebrálásával, majd megáldották a Királykriptát, I. András Árpád-házi királyunk és fia, Dávid herceg nyughelyét.

A Tihanyi Bencés Apátság és annak 11. századi altemploma Magyarország megkülönböztetett szakrális helye. Immár tudományos vizsgálatokkal is igazoltan itt pihennek I. András király és fia, Dávid herceg csontjai. Az apátságban végzett felújítás lezárása alkalmából szentmisét mutattak be Udvardy György veszprémi érsek főcelebrálásával. A szertartáson mások mellett Berta Tibor püspök, katonai ordinárius; Hortobágyi Cirill pannonhalmi főapát, Zsódi Viktor piarista tartományfőnök, Mihályi Jeromos tihanyi perjel és Balogh Péter Piusz OPraem gödöllői apát koncelebrált. Az eseményen jelen volt Sulyok Tamás köztársasági elnök és felesége, Nagy Zsuzsanna.

Udvardy György érsek az ünnepi szentmisén homíliájában elmondta: „Amikor Szent Benedekre, Európa védőszentjére emlékezve a segítségét, közbenjárását kérjük, a tihanyi bencés közösség múltjára is emlékezünk, s egyúttal a jelenét akarjuk ünnepelni, nagy-nagy bizalommal fordulva a jövő felé. Így tekintünk I. András királyunkra is, hitben meghozott döntéseire, átgondolt, megfontolt kapcsolatépítésére és tudatosan vállalt kultúraépítésére.” A veszprémi érsek hangsúlyozta: nagyböjtben vagyunk, amikor különösen figyelünk Isten igéjére, és kifejezzük készségünket a megtérésre. Az altemplom elkészültével most áldást nyernek a falak, s velük együtt az a gondolat is, amely Tihanyban közel ezer éve előttünk áll.

Sulyok Tamás köztársasági elnök a templomban elmondott ünnepi beszédében hangsúlyozta, hogy ezen a helyen minden államiságunk kezdeteire emlékeztet. Tihany minden magyar ember számára meghívást és lehetőséget jelent arra, hogy életében legalább egyszer eljöjjön ide, és megfogalmazza a nemzethez fűződő viszonyát, megerősítse identitását. Ki-ki elgondolkozhat itt a magyarság útjáról, és a jövővel kapcsolatban átérezheti, mi az ő személyes felelőssége a családjában, közösségében, illetve saját magával szemben. A köztársasági elnök hozzátette: „Mi, magyarok a Hargitától az Alpokig ezer éve itthon vagyunk. Tihany két tornya nekünk ma is viszonyítási pont, akárcsak a Szent Korona tetején a kereszt. S ha olykor ködben keresgélve vagy bizonytalanul is, de azt akarjuk követni, aki ugyanaz tegnap, ma és mindörökre. Akinek tanítása alapján István király és I. András elindultak nemzetünk útjának kezdetén. Hála és köszönet mindenkinek, aki segíti a magyarságot ezen az úton. Külön köszönet a tihanyi bencés közösségnek” – fogalmazott a köztársasági elnök.

A kormány 7,2 milliárd forinttal támogatta a Tihanyi Bencés Apátság komplex felújítását, amelynek egyik, történelmileg talán legfontosabb eleme a nagytemplom teljes rekonstrukciója volt.

A felújított Királykripta megáldása alkalmából Mihályi Jeromos tihanyi perjel a magyar középkori történelem és építészet egyik legfontosabb, épségben megmaradt szent helyeként beszélt I. András király nyughelyéről. Szent Benedek közbenjárását kérte a bencés közösségekért, külön a tihanyi bencés közösségért, valamint új szerzetesi hivatásokért. A Tihanyi Bencés Apátság perjele emlékeztette a jelenlévőket: „kilencszázhetven évvel ezelőtt, 1055-ben I. András, Magyarország királya apátságot alapított a Tihanyi-félszigeten, hogy annak altemploma neki és családjának végső nyughelyéül szolgáljon, és szerzetesek éljenek itt, akik lelki üdvösségért szüntelenül imádkoznak”.

Forrás: MTI
Fotó: Halász Gábor

Kápolnapuszta tragédiája

Megemlékezés és imádság az áldozatokért

(Folytatás az 1. oldalról)

Ahogy minden évben, úgy március 16-án, vasárnap is újra élettel telt meg, ha csak egy órára is, a lemészárolt falu környéke és az utódok által mindig rendben tartott temető. Kápolnapuszta tragédiája fájdalmas emlék, s egyben nagy történelmi tanulság is az utókor számára, immár nyolcvan esztendeje. Az év háromszázhatvannégy napján csak kirándulók járnak a Vértes egyik gyönyörű völgyében, amely drámai események helyszíne volt. Valaha, a második világháború végén, 1945 márciusában egészen más bakancsok léptek be erre a területre. Az orosz katonák először azzal a céllal érkeztek a száznál is kevesebb lakost számláló, apró sváb településre, hogy élelmet raboljanak a helyiektől. Kápolnapuszta lakossága jelentette ezt a csendőrségen, majd a szovjetek visszatérve lemészárolták a település minden, tizenöt évnél idősebb férfi lakosát.

Minden év március 16-án megemlékezést tartanak Kápolnapusztán, hogy az utókor ne feledkezzen meg az elkövetett bűnről, az áldozatok és családjaik fájdalmáról. Ilyenkor újra élettel telik meg Kápolnapuszta földig pusztított területe és a település temetője. Újra zene szól, énekek német és magyar ajkakról – de csak szomorú dalok követik egymást, és virágok, koszorúk. Az idei megemlékezésen részt vett Tessely Zoltán, a térség országgyűlési képviselője; Tanárki Gábor, a Fejér Vármegyei Kormányhivatal vezetője. Beszédet mondott Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke, valamint Krausz János, Gánt polgármestere. Az elhunytakért és az utódokért Spányi Antal megyéspüspök mondott imát.

Számos olyan történelmi megemlékezés van, amikor régi korok eseményeit idézzük fel, amelyek akár évszázadokkal korábban történtek, és csak a történelemkönyvekből ismerjük őket. Akadnak azonban olyanok is, amelyeknek szemtanúi vagy azok leszármazottai még köztünk élnek, és elmesélik azokat a napokat. „Én Gánton és Csákberényben nőttem fel, és Kápolnapuszta történetét többektől hallottam – emlékezett vissza beszédében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes. – A második ukrán front felderítői itt raboltak, amit csak tudtak. (…) A csendőrség elfogta őket, de az egyikük megszökött. Később ő hozta a falura a második ukrán front katonáit, akik kiirtották a település férfi lakosságát. (...) A régi kertek virághagymáiból kinőnek még a virágok, és emlékeznek. Azóta sok idő eltelt, s most már nemcsak a virágok emlékeznek, hanem szabadon emlékezhetünk mindannyian.”

„Amióta szabadon tehetjük, minden évben eljövünk ide, Kápolnapuszta temetőjébe – mondta Krausz János, Gánt polgármestere. – Ma pontosan nyolcvan éve annak, hogy ebben a völgyben az ember elfelejtett ember maradni. Az irgalmat és az emberséget elnyomta a gyűlölet, az értelem helyét az erőszak vette át, ártatlanok szenvedtek, és sokan váltak özveggyé, árvává. A halálra rémült civil lakosságra már csak a rettegés és a gyász maradt. Ezen a helyen nem csupán egyéni sorsok dőltek el vagy törtek meg, hanem egy kicsi sváb település jövője is megpecsételődött, egyetlen nap alatt. A kommunista megtorló hatalomnak még ez sem volt elég. Egy évvel később a kitelepítés sem kímélte a már egyébként is szétszaggatott családokat. (...) A múlt sebei lassan begyógyulnak, de nekünk kötelességünk emlékezni, emlékeztetni.”

Amikor az ember egy megszentelt helyre lép, megrendül a lelke. Találkozik a szenttel, megtapasztalja Isten közelségét. Amikor az ember a bűnnel találkozik, elborzad a lelke, tapasztalja a gonosz, a sátán hatalmát, jelenlétét. Az értelmetlen pusztítás, a gyilkolás sátáni tett” – hangsúlyozta Spányi Antal püspök, majd közös imádságra hívta a megjelenteket. „Imádkozzunk az elhunytakért, hogy Isten adjon nekik új, örök életet és mennyei boldogságot, és imádkozzunk a hozzátartozóikért, az üldözöttekért, hogy találják meg azt az életet, amelyet Isten nekik szánt! De imádkozzunk a megemlékezőkért is, és azért, hogy amire ma emlékezünk itt, azt soha senkinek ne kelljen többé megtapasztalnia!” – fohászkodott a főpásztor.

Zenével, énekekkel, versekkel emlékeztek az elhunytakra, a település egykori lakóira. A megemlékezés végén koszorúkat és virágokat helyeztek el a jelenlévők, néma főhajtással búcsúzva a temető hősi halottaitól és a tragédiát átélt településtől.

Forrás: FEOL; Székesfehérvári Egyházmegye
Fotó: Molnár Károly

Jézus személye és tanítása az alap

Erdő Péter bíboros a főegyházmegye fiataljaival találkozott

Erdő Péter bíboros, prímás március 21-én a fővárosi S4 Háló Közösségi és Kulturális Központban találkozott az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye fiataljaival egy, a tavalyihoz hasonló rendezvény keretében, amelyet a főegyházmegyei ifjúsági iroda szervezett a Katolikus Szeretetszolgálat által létrehozott* uspace.hu *tagjainak részvételével,* Mi az igazság? *(Jn 18,38) címmel.

A Háló-központba érkezett fiatalokat Babos Áron, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye ifjúsági referense köszöntötte, majd az Erdő Péter bíborossal való találkozást zenés áhítat vezette fel a Műegyetemi Katolikus Közösség zenekarának közreműködésével. A Miatyánk elimádkozása után kezdődött a beszélgetés. A Uspace online közösségi tér három képviselője személyes, egyházi és társadalmi vonatkozású témákról is kérdezte a főpásztort. Az első kérdés így szólt: „Bíboros úr, mindig vallásos volt?” Válaszában Erdő Péter így fogalmazott: „Nem voltam mindig tudatosan vallásos.” Elmondta, hogy szülei a vallásukat gyakorló emberek voltak, s az adott politikai rendszerben az édesapja éppen ezért nem dolgozhatott jogászi hivatásában, édesanyja pedig mint pedagógus ezért nem taníthatott. „Otthon mégsem volt emiatt keserű a családi légkör, a szülők természetesnek vették, hogy most olyan világ van, amelyben a vallásukat gyakorlók bizonyos dolgokat nem tehetnek meg, én pedig fiatal koromtól fogva láthattam a példájukon, hogy van, ami sok minden másnál fontosabb.”

A főpásztor elmondta, hogy fiatalon rendszeresen ministrált, s tizenhárom éves korában egyéni imádságai közben érzett rá arra, hogy személyes, szoros kapcsolatban lehet Jézussal. Megvallotta azt is, hogy a későbbiekben a hit lényegét érintő kérdésekkel, bizonytalanságokkal is szembesült, de mindig visszatalált a hit útjára, s ebben „az a valóság volt a meghatározó, amit a hitünk kifejez”: Isten léte, Jézus Krisztus személye és az, hogy van örök élet. A megtérésre vonatkozó kérdésre Erdő Péter ezt válaszolta: „látványos megtérésről nem tudok beszámolni, de több kis megtérésem volt, s ezek kell is hogy legyenek az ember életében”. A papi hivatásával kapcsolatban pedig elmondta, hogy eleinte a liturgia és a hit élménye vonzotta, a gyóntatójától komoly lelki olvasmányokat kapott, de még csak bujkált benne a papság gondolata. Amikor azonban a középiskolában kiosztották a továbbtanulásról szóló állami nyomtatványokat, egy átimádkozott éjszaka után az első helyre beírta az Esztergomi Hittudományi Főiskolát mint a szeminárium oktatási intézményét. A gyakorlatban tehát kispapnak jelentkezett.

A Uspace fiataljai megkérdezték a bíborost: mitől lesz valaki jó pap. Erdő Péter a tapasztalatai alapján így felelt: az egyik, hogy higgyen abban, amit tesz, a másik, hogy annak a közösségnek igyekezzen a lelki javát szolgálni, rendelkezésére állni, amelyhez küldetett. Ezt az emberek megérzik, megértik és visszaigazolják, ez utóbbi pedig boldogság a pap számára. A szinodalitás témájáról szólva a bíboros emlékeztette a jelenlévőket, hogy mintegy harminc évvel ezelőtt kezdték el használni ezt a szót, de Ferenc pápa pápaságának idejében vált igazán gyakorivá. Neologizmusról van szó, ugyanakkor a szinodalitásról szóló szentszéki megnyilatkozások rámutatnak e kifejezés lényegéhez kapcsolódó egyháztörténeti vonatkozásokra.

A bíboros többek közt hangsúlyozta: a szinodalitás a Szentléleknek a már eredendően strukturált hívő közösségben való működését jelzi, ami a Traditio Apostolica tanúsága szerint a korai időkben különleges módon a helyi presbitérium döntéseiben nyilvánult meg. Erdő Péter idézte Ferenc pápát, aki többször hangsúlyozta, hogy a szinodalitás nem egyenlő a demokráciával. „Hitünk lényege az, hogy a történeti, názáreti Jézus Krisztus tanítványai vagyunk (khrisztianoi, azaz krisztusiak), magyarán nem az éppen jelen lévő hívők nézeteiből alkotunk szintézist. A mi hitünket Jézus Krisztus személye, tanítása, élete, halála és feltámadása határozza meg” – szögezte le a bíboros. Erdő Péter az este folyamán többször is hangsúlyozta, „tudjuk, mit tanított Jézus, ezért nem taníthatunk olyasmit, amit mi találunk ki annak alapján, amit az aktuális közvélemény igényel”. Szent John Henry Newman bíboros *A keresztény tanítás kibontakozása* című könyvében írja: a történelem során a jézusi magból bontakozik ki (mint a növény) az Egyház teljes tanítása. Tehát fontos a történelmi kapcsolat Krisztussal és tanításával, ugyanakkor a Vele való személyes kapcsolat is az imádságban, a spiritualitásban, a szentségeken keresztül. A bíboros felhívta a jelenlévők figyelmét, hogy nyitott szemmel járva vegyék észre a saját hívő életünkben megnyilvánuló kis csodákat.

A továbbiakban szó esett még a gyónásról is, „amelynek nem az a lényege, hogy elsorolom a bűneimet, hanem a bűnbánat és a bűnbocsánat”. A bíboros elmondta, hogy az Eucharisztia ugyan nem a tökéletesek szentsége, de nem feledkezhetünk el a megszentelő kegyelem állapotáról, amelyet az Egyház kezdettől hitt és vallott. Szent Pál például azt tanította ezzel kapcsolatban, hogy mindenki tartson önvizsgálatot, mielőtt a kenyérből eszik és a kehelyből iszik, mert ha méltatlanul teszi ezt, a saját ítéletét eszi és issza (1Kor 11,27). Magyarán, a súlyos bűntől meg kell tisztulnunk, mielőtt az Eucharisztiához járulunk. Isten bocsátja meg a bűnöket az Egyház szolgálata által – mondta a főpásztor.

Egy kérdésre válaszolva a bíboros a házassággal kapcsolatban megjegyezte, hogy a keresztény felfogásban az egyetértésnek (konszenzus) a felek részéről nem kell meglennie a házasság egész tartama alatt, csak a házasságkötéskor, és a házasság attól kezdve már érvényes, s „amit Isten egybekötött, ember szét ne válassza”. Tehát nem igaz a felvetett kérdésben bennfoglalt állítás, miszerint a szentségi házasság érvényességét az elhálás tenné véglegessé. A további témafelvetésekben, valamint a rendezvényen részt vevő fiatalok köréből érkezett kérdések nyomán az Egyház társadalmi tanítása, az adott társadalommal való kapcsolata több szempontból is szóba került.

Erdő Péter tanulmányozásra ajánlotta Az *Egyház társadalmi tanításának kompendiumát*, és beszélt Ervin Gábor embermentő, vértanú pap boldoggáavatási folyamatának elindításáról is. A társadalmi vitákkal kapcsolatos egyházi megnyilatkozásokról szólva a főpásztor alapvető szempontot említett: „ha állást kell foglalnunk valamely kérdésben, akkor azt szuverén módon kell tennünk, és a közvélemény számára is nyilvánvaló dolgokkal kapcsolatosan”. Az est végén a jelenlévők elmondták az Üdvözlégyet, azután a fiatalok áldást kaptak a főpásztortól. A találkozás tombolaajándékok átadásával, majd a bíboros és a fiatalok közötti kötetlen beszélgetéssel folytatódott, agapé keretében.

Körössy László
Fotó: Esztergom-Budapesti Főegyházmegye

A Szentlélek cselekvő jelenléte a liturgiában

Kajtár Edvárd teológus székfoglaló előadást tartott a Szent István Tudományos Akadémián

Székfoglaló ülésre került sor a Szent István Tudományos Akadémián Budapesten, március 3-án a Pázmány Péter Katolikus Egyetem dísztermében. Ekkor tartotta meg székfoglaló előadását Kajtár Edvárd, a Pécsi Egyházmegye papja, teológus, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának egyetemi docense. Az alábbiakban Kajtár Edvárd, az akadémia rendes tagja* A Szentlélek cselekvő jelenléte az Egyház liturgiájában *című székfoglaló előadásának rövid összefoglalóját adjuk közre. Az előadás visszanézhető az akadémia YouTube-csatornáján.

„Azokban a napokban Mária útra kelt, és sietve elment a hegyek közé, Júda egyik városába. Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. És történt, hogy amint Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, felujjongott méhében a magzat, és Erzsébet eltelt Szentlélekkel.” (Lk 1,39–41) Talán nem túlzás azt állítani, hogy erre az „Isten-tapasztalásra”, „Isten-érzésre” valamennyire minden hívő ember vágyakozik: átélni, „érezni”(!), hogy Isten cselekszik az életünkben; noha tudjuk, hogy ő akkor is cselekszik bennünk és velünk, ha ezt nem érezzük. Ennek alapvetően létrendi okai vannak: Isten mérhetetlenül felülmúlja az embert, így az ember érzékeit, érzékelési és tapasztalási képességét is. De ettől még az erre való igény sürgető erejű marad. Ha ez Erzsébetnek sikerült, vajon nekünk is lesz-e, lehet-e ilyenben részünk?

Az Isten és az ember közötti élő kapcsolatnak – és így Egyház liturgiájának is – a „működtetője” a Szentlélek, így ő az, aki – mint Szűz Mária és Szent Erzsébet életében – az Istennel való találkozás tapasztalhatóságának a „felelőse” is. Ezt hangsúlyozza Ferenc pápa is: „Az Egyház a Szentlélek által megvilágosítva kezdettől fogva megértette, hogy ami Jézusban látható volt, ami szemmel érzékelhető és kézzel megérinthető, szavai és gesztusai, a megtestesült Ige konkrétsága – minden átment őbelőle a szentségek ünneplésébe.” (*Desiderio desideravi apostoli levél*, 9.) „Tudni kell, hogyan cselekszik

a Szentlélek minden ünneplésben. Az ünneplés művészetének összhangban kell lennie a Lélek működésével.” (uo. 49.)

Kajár Edvárd ezen elveket magáévá téve teológiai kutatásaiban már régóta kutatja a Szentlélek és a liturgikus élet kapcsolatát; székfoglaló előadásában e megfigyeléseiből tárt néhányat a hallgatók elé. A bemutatott „szentlelkes szertartáselemzések” közös pontja a „vegyülés”. Kajtár Edvárd olyan rítusokat ismertetett a hallgatósággal, amelyekben különféle liturgikus-szentségtani elemek előírt „összevegyítése”, ezek: (a) a bor vegyítése egy cseppnyi vízzel a szentmisében a felajánláskor; (b) a konszekrált szentostya egy darabkájának belehelyezése a konszekrált borba az áldozás előtt a szentmisében; (c) az égő húsvéti gyertya megmerítése a keresztvízbe annak húsvéti megáldásakor; (d) a krizma elkészítése aromák olajjal való vegyítésével nagycsütörtökön.

E vegyítések az Ige megtestesülésének paradigmáját követve (az Isten Fia emberi testet vesz fel) a Szentlélek tevékenységére utalnak – az említett rítusok bemutatása rá fókuszál.

Fotó: Merényi Zita

Imádkozni és imádsággá válni

Berhidai Piusz OFM tartományfőnök nagyböjti konferenciabeszédei (2.)

Berhidai Piusz, a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány tartományfőnöke tart nagyböjti konferenciabeszédeket idén nagyböjtben Budapesten, a Ferenciek terei Alkantarai Szent Péter-templomban (belvárosi ferences templom),* A ferences lelkiség pillérei *címmel. Második alkalommal, március 16-án, nagyböjt második vasárnapján* Imádkozni és imádsággá válni *címmel mondott elmélkedést.

Berhidai Piusz azzal kezdte konferenciabeszédét, hogy elmondta Assisi Szent Ferenc fohászát, amelyet a ferences közösség imádkozik a vesperás előtt: „Imádunk téged, legszentebb Urunk, Jézus Krisztus, itt és a világon lévő minden templomodban, és áldunk téged, mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.”

A ferences tartományfőnök kiemelte: Szent Ferenc nem állított össze lelkigyakorlatos könyvet, sem tankönyvet, és nem adott használati utasítást sem az imádsághoz. Testvéreit, rendtársait, mindazokat, akikkel kapcsolatba került, inkább élni tanította. Ám ennek kihagyhatatlan része az imádság. Hogyan tanulhatunk imádkozni Szent Ferenctől? Nagyon fontos, hogy saját valóságunkat, azt a közeget, amelyben létezünk, tudatosítsuk magunkban, hiszen meghatározhat minket. Rohanó világban élünk, és azt is tapasztaljuk, hogy minden és mindenki meg akarja szerezni a figyelmünket, s ezzel együtt az energiánkat, esetleg a pénzünket is. Ráadásul ebben az állandó inger- és információáradatban mintha létrejött volna körülöttünk egy konszenzus: muszáj mindenről és mindenkiről véleményt, ítéletet alkotnunk. Akkor kapunk figyelmet, mások akkor tekintenek bennünket önálló, felnőtt individuumnak, ha jól tudjuk kifejteni a nézeteinket fociról, politikáról, vallásról, gyógyszeriparról és minden másról. S miközben elveszünk ebben a rengetegben, elfeledkezünk arról, hogy itt van, sokkal közelebb hozzánk maga a Jóisten, akire annyira szomjazunk.

Berhidai Piusz az Európában élő koreai filozófus, Byung-Chul Han *Az idő illata* című esszéjéből idézett: „Az élet felgyorsulásának benyomása valójában az iránytalanul kavargó idő érzékelése. Egyfajta fókusz nélküli élet. Sodródás.” Az egyébként nem keresztény koreai gondolkodó művének végkicsengése: tanuljunk meg elidőzni, és merítsünk a Nyugat szellemi gyökerének mondható keresztény kultúrából, a kontempláció hagyományából.

A ferences tartományfőnök rámutatott: Szent Ferenc kivonult Assisiből. Ez volt az ő lehetősége arra, hogy belépjen az Istennel való önálló és szabad kapcsolatba, hogy megtalálja a hivatását, és képes legyen elköteleződni egy evangéliumi életállapotban. Az imádság voltaképpen nem

más, mint exodus: kilépés az egóból. Annak határain átlépve kivonulok, hogy beléphessek Istenbe.

Ferenc imaéletéhez forrás volt az Egyházban való élet is, elsősorban a liturgia, a szentmise, ahol az evangéliumot hallotta. Rádöbbent, hogy a templomban az Eucharisztia színe alatt kézzelfoghatóan és szemmel láthatóan jelen van az a Jézus Krisztus, akit az evangéliumban hall. Ferenc az Egyházban lassan megtanulja a zsolozsmázást is. Olyan emberré válik, akit életrajzírója így jellemez: nem annyira imádkozó ember volt, mint inkább ő maga látszott imádságnak.

Bodnár Dániel
Fotó: Lambert Attila

Aki magot vet, reményt arat

A Katolikus Karitász Zöldellő kertek programjáról

A Zöldellő kertek 2025 elnevezésű programot március 17-én Bajóton sajtótájékoztató keretében nyitotta meg a Katolikus Karitász. Écsy Gábor, a szervezet országos igazgatója és Marik Gergely, a Szent Erzsébet Karitászközpont igazgatója mondott beszédet a megnyitóünnepségen, majd személyesen is meglátogattak rászorulókat. Az országos program során közel háromezer-háromszáz család részesül majdnem nyolcvanezer csomag vetőmagban.

Az országos program megnyitójának kezdetén Écsy Gábor köszöntötte a sajtó képviselőit, a helybelieket és az önkéntes karitászmunkatársakat. Mint mondta, a Karitásznak talán a Zöldellő kertek program az egyik legreményteljesebb kezdeményezése, mely több mint egy évtizede segíti a családokat vetőmagokkal. „Háromezerháromszáz család indulhat ma el egy úton, mely nemcsak kertek műveléséről szól, hanem az öngondoskodásról, a remény és a közösség erejéről is. Országosan több mint nyolcvanezer vetőmagcsomagot tudunk átadni tizenhétmillió forint értékben, hogy segítsük a rászoruló családokat azzal, hogy maguk termelhessék meg a saját földterületükön ezeket a konyhakerti növényeket, zöldségeket."

A vetés nemcsak termést, de jövőbe vetett hitet is ígér – hangsúlyozta Écsy Gábor, utalva arra, hogy 2025 a remény éve. Hozzátette: ezek a magvak is abban a hitben kerülnek a földbe, hogy szárba szökkenve bőséges termést hoznak. A siker nem kizárólag számokban mérhető, hanem azokban az életekben is, amelyek a program által jobbá válnak. Siker, ha a gyerekek megtapasztalhatják, milyen öröm elvetni a magot, ami aztán terem, és saját munkájuk gyümölcse kerül a konyhai asztalra.

Az országos igazgató az önkéntes karitászmunkatársaknak külön is megköszönte, hogy évek óta részt vesznek a programban, segítik a családokat a bekapcsolódásban, szakmai tanácsokat adnak nekik. „A mai napon nem csak magokat ültetünk. Reményt, kitartást és közösséget is ápolunk" – zárta beszédét az országos igazgató. Marik Gergely is a szentév fő gondolatáról beszélt az egybegyűlteknek. Mint mondta, remélik, hogy ez a program nemcsak az idősebb generációnak jelent majd reményt, hanem hidat emel a fiatalabbak felé is. Az esztergom-budapesti főegyházmegyei karitász igazgatója elmondta, 13-féle vetőmagot osztanak ki, ami talán segít abban, hogy a családok, szomszédok és barátok is össze tudjanak fogni.

A Karitász munkatársai zacskókba készítették össze a vetőmagokat; egy-egy család huszonnégy csomagot kapott belőle. Ahogyan Marik Gergely említette, tizenhárom-féle zöldséget tudnak termeszteni ezekből a rászorulók: céklát, hagymát, fejes salátát, hónapos retket, karalábét, petrezselymet, sárgarépát, spenótot, sütőtököt, szárazbabot, uborkát, zöldbabot és zöldborsót. A zöldségmagvakon kívül kétféle virágmagot is adtak nekik, hogy még szebb lehessen a kertjük.

A sajtótájékoztató és megnyitóünnepség után a Karitász munkatársai meglátogatták elsőként a nyolcvankét éves Kati nénit, aki a hideg, szeles idő ellenére frissen és harcedzetten vezette körbe Écsy Gábort a felszántott, előkészített kiskertjében. Kati néni és a helyi karitászmunkatársak nagyon jól ismerik egymást; látszik, hogy az odafigyelés és a szeretet már régóta ott él köztük. Sokat mosolyognak, nevetnek egymásra, teljesen természetes közöttük a közelség.

Kati néni több nehézséget és tragédiát élt át az elmúlt időszakban, mély fájdalommal gyászolja a lányát. Az unokák sokszor jönnek hozzá látogatóba, és nagyon büszke arra, hogy van már dédunokája is. Mivel idős már, többen segítenek neki a kert megművelésében. Negyvenhárom éve özvegy, és már hosszabb ideig volt nyugdíjas, mint ahány évet dolgozott. Nagyon megörült a vetőmagoknak, szinte megkönnyezte, mennyiféle zöldséget tud majd termeszteni, ami neki akár egész évre elegendő lesz, és az unokákat is meg tudja vendégelni majd.

Kati néni szinte egész életében termesztett növényeket. Tudja, hogy az ágyásokba most még nem lehet elvetni a magokat, mert túlságosan hideg az idő nekik, egy kicsit várni kell. A kertjében van kút is, onnan tudja majd locsolni a veteményest, aminek már kialakult az ültetési rendje a hosszú évek alatt. De most még szépen felszántva tapadnak egymáshoz a rögök a barázdákban. Kati néni után az öt gyerekes Erikát látogatta meg a csapat. A nagyobb gyerekek iskolában, óvodában vannak, a pici lányok pedig Erikával jönnek ki a kertbe, a hideg miatt alaposan beöltöztetve. Écsy Gábor nekik adja át a vetőmaggal teli csomagot.

Felderül az arcuk, boldogan pakolgatják ki-be a magokat tartalmazó zacskókat, nézik, melyikből milyen növény sarjad majd. Écsy Gábor kérdésünkre elmondja, nagyon jól bevált a Zöldellő kertek program, sokan csatlakoztak hozzá az évek során. „Az emberek látják, milyen más az a zöldség, amit a saját kertjükben termesztenek, és jó érzés tölti el őket, hogy tenni tudtak valamit, örülnek, ha leszedik a kertjükben, amiért dolgoztak. Nevelő szándékkal indítottuk ezt a programot, szerettük volna megtanítani, hogy ha van lehetőség az emberek kezében, azzal éljenek és használják ki, ne csak a támogatást várják, vagy a készet, amit az áruházban megvesznek."

Écsy Gábor elmondta, jelentős támogatást ad a Katolikus Karitásznak a Magyar Agrártudományi Egyetem, ugyanis minden évben palántákat nevelnek nekik. „Tavaly tizenötezer tő palántát adtak, öt-hatféle konyhakerti növényt, paprikát, paradicsomot. Ezeket vittük a már előkészített kiskertekbe. Nagyon korán lett rajtuk termés, ráadásul finomabb is, mint amit a boltban lehet kapni. A vetőmagokat egy cégtől szerezzük be, akik évek óta kedvezménnyel támogatnak minket. Örömteli, hogy az egyházmegyék is bővítették a programot, maguk is vásárolnak az országos támogatás mellé vetőmagokat."

A Katolikus Karitászt munkáját most SZJA 1%-os felajánlással is lehet támogatni, erről bővebb információ a *https://karitasz.hu/segitene/ado-egyszazalek* oldalon található.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Férfiak rózsafüzérimája Pécsen is

Hagyományt teremtve első alkalommal imádkozzák a már több városban is elterjedt „TÉRden álló férfiak szentolvasója" imádságot április 5-én, szombaton 10 órai kezdettel a pécsi székesegyház előtt, ahol az első alkalmat követően júniusig minden hónap első szombatján közös rózsafüzérimára gyűlnek össze az arra vállalkozók.

A közös imádságra a szervezők szeretettel hívják és várják a férfiakat (különösen az apákat fiaikkal). A szervezők kérik, hogy rózsafüzért, illetve szükség szerint térdeplőt hozzanak magukkal a résztvevők. Rossz idő esetén az imádságot a székesegyházban tartják. Gyülekező 9.30-tól a Dóm téren.

Lengyel, horvát, ír és ausztrál példa nyomán 2024. március 2-án hazánkban is elindult az elsőszombati TÉRdeplő férfi rózsafüzér a budapesti Szent István-bazilika előtti téren. „Szeplőtelen Szívem győzni fog" – mondta a Szűzanya. „Mi, magyar férfiak hiszünk Mária Szeplőtelen Szívének győzelmében, ezért Égi Édesanyánk szándékára, immár egy éve imádkozzuk tér(d)en a szentolvasó-imádságot, tanúskodva katolikus hitünkről, valamint a férfiak, édesapák, férjek, nagyapák lelki tekintélyéről, amely arra hivatott, hogy a hit első tanúja legyen a családban, a közösségben. Mária Szeplőtelen Szíve szövetségbe gyűjti szíveinket, fiai szívét, hogy lelki, kegyelmi támasza lehessünk családunk, gyermekeink, közösségeink, Katolikus Egyházunk számára" – fogalmaznak a magyarországi szervezők.

Hazánkban is immár számos helyen imádkoznak térdelve egyidejűleg: Budapesten, Kaposváron, Szentendrén, Nyíregyházán, Mohácson és Kecskeméten, Erdélyben – a csíksomlyói kegytemplom előtt, illetve a Felvidéken is. A szervezők buzdítják a férfiakat, apákat, nagypapákat, paptestvéreket, hogy merjünk kimenni a terekre imádkozni Mária Szíve mielőbbi diadaláért. Családjaink, gyermekeink, nemzetünk és a minket követő generációk hálásak lesznek mindezért, amit ma hitben megteszünk". Isten dicsőségére a férfiak Szűzanya iránti tiszteletének és szeretetének erősítése, hitéletük fejlődése, közösségi, missziós felelősségben való megszilárdítása is célja az eseménysorozatnak, melynek mottója: „A kegyelem legyen az első, minden TÉRen! Légy férfi, légy szent!"

Forrás: Pécsi Egyházmegye
Fotó (archív): Merényi Zita

A nyíregyházi karitász támogatása nevelőszülőknek

A Nyíregyházi Egyházmegye fenntartásában működő Szent Miklós Gyermekvédelmi Intézmény nevelőszülőinek első szakmai-lelki napját tartották meg március 11-én. Az esemény alkalmával a Nyíregyházi Egyházmegyei Karitász 4,5 millió forint értékű támogatást biztosított az intézmény nevelőszülői hálózatának.

A nevelőszülők idei első szakmai-lelki napján adta át Obbágy Vera egyházmegyei karitászigazgató Erdei Sándornak, a Szent Miklós Gyermekvédelmi Intézmény vezetőjének azt a támogatást, mely az intézmény csaknem kétszáz nevelőszülőjét és a gondjaikra bízott gyermekeket segíti. A karitász négy és fél millió forint értékben tisztító- és tisztasági szereket, valamint tartós élelmiszert osztott szét egységcsomagokra, hogy a nevelőszülőknek megköszönje munkájukat. A szakmai-lelki napon jelen lévő nevelőszülők a Szent Miklós-székesegyház parókiájának közösségi termében vehették át a felajánlást, a többi nevelőszülőnek az elkövetkező napokban adják át a csomagokat.

Az egységcsomagokban elhelyezett levélben az intézményvezető is megszólította a nevelőszülőket, nevelőcsaládokat: Egyházunk böjtre ösztönző hagyományainak adott hangot – a testi-lelki megtisztulás lehetőségeként tekintve rá. „Nemcsak étellel való böjtölés létezik, hanem vállalhatunk olyan lelki történéseket is, melyek segítségével kitakaríthatunk a szívünkből minden keserűséget, negatív érzést, bánatot, haragot, ellenségeskedést, elégedetlenkedést" – olvasható a levélben. Az intézményvezető éppen ezért „lelki nagytakarításra", vagyis a nevelőszülői hálózat áprilisi lelkigyakorlatára hívta már ezúttal is a nevelőszülőket Máriapócsra. A lelki folyamatok helyes formálásához, a szívünk megújításához pedig szükségünk van arra is, hogy a külső környezetünk is rendben lehessen. Az otthonokat, lakókörnyezetet érintő tavaszi nagytakarításhoz így idén a karitász csomagja is hozzájárul.

Szöveg és fotó: P. Tóth Nóra
Forrás: Nyíregyházi Egyházmegye

Őrizzük és műveljük!

A Teremtésvédő oktatási intézmény cím elnyeréséről

(Folytatás az 1. oldalról)

Arra buzdítjuk az oktatási intézményeket, hogy tegyenek teremtésvédelmi vállalásokat az ökoiskola mintájára, és pályázzanak a teremtésvédő intézmény címre. Így már gyerekkortól közvetíteni tudjuk a teremtéstudatos, fenntartható életmód üzenetét. A cél, hogy a diákokat közelebb hozzuk a természethez, s úgy tekintsenek arra, mint a Jóisten teremtette ajándékra, felfedezve a világ gyönyörűségét. Az is fontos emellett, hogy ráérezzenek a felelősségükre, és megtalálják, hogyan élhetik meg azt nagyon gyakorlatias, praktikus módokon.

– Mire hívja meg őket ez a program?

B. Zs.: A Laudato si' mozgalomhét irányelveit vettük alapul. Ez a hét alapelv tartalmazza mindazt, amivel a teremtésvédelem ügyét elő tudjuk mozdítani. Ilyen alapelv például a válasz a Föld kiáltására és a válasz a szegények kiáltására. *Szoros az összefüggés a fenntarthatóság és a szegénység elleni küzdelem között.* Idetartozik még az egyszerű életmód választása és az ökológiai nevelés. Szeretnénk hozzátenni ehhez az ökológia lelkiséget is, és közösségi elköteleződést létrehozni. Konkrét ajánlásokat megfogalmazva arra hívjuk a katolikus óvodákat, iskolákat, kollégiumokat, hogy ezt a szemléletet és programot vigyék be az intézményükbe.

Nyiri Andrea

– Mivel járul hozzá a programhoz a Katolikus Pedagógiai Intézet?

Nyiri Andrea: A KaPI az ország katolikus fenntartású közoktatási és szakképző intézményeinek nyújt szakmai hátteret számos területen. Ezek között kiemelt helyet foglal el a teremtésvédelem, amelyhez kapcsolódóan lehetnek egyéni vállalásaink, például, hogy vászonszatyorral megyünk vásárolni, magunk sütjük a kenyeret. Ezek apró, saját döntések. Ugyanakkor nagyon fontosak a közösségi döntések is. A gyerekek az aktív idejük nagy részét intézményekben töltik, ezért lényeges, hogy ezek milyen keretek között működnek, milyen szokásokat alakítanak ki bennük. Azt szeretnénk elérni, hogy a teremtésvédelem terén tett egyéni lépéseket közösségi szintre emeljük, és tegyünk ezek terjesztéséért, a szemléletformálásért. A gyerekeken keresztül a szülőket is el tudjuk érni. Különösen az óvodából vagy az általános iskola alsó tagozatából a gyerekek nagyon sok szokást, tapasztalatot hazavisznek. A szülők is jobban bevonhatók a kezdeményezésekbe, részt vesznek közös programokban, akár egy óvodakert vagy iskolakert kialakításában.

– Mind a Caritas in Veritate Bizottság, mind a KaPI számos teremtésvédelmi kezdeményezésre épít. Milyen a teremtésvédelem iránti alapvető érdeklődés, illetve az új program fogadtatása?

B. Zs.: A programra több úton is meghívtuk az érintetteket. A Caritas in Veritate Bizottság koordinálásával tartott megbeszélések a teremtésvédelmi referensekkel szintén fontos fórumok. Ők vitték el a programot az egyházmegyéik főpásztoraihoz. Azt látjuk, hogy a bizottság programjaira az utóbbi időben nagyobb számban jelentkeztek pedagógusok. Egyre több iskolában van már olyan lelkes tanár, aki valóban igyekszik programokat szervezni: több helyen tartottak teremtésvédelmi keresztutat, lelkigyakorlatot. Arra is van példa, hogy az egyházmegye teremtésvédelmi referense megkeresi az iskolákat, és biztatja őket, hogy kapcsolódjanak ehhez a kezdeményezéshez.

Ny. A.: A KaPI a saját csatornáin keresztül már tavaly októberben meghirdette a programot. A hírlevelünkön, honlapunkon keresztül terjesztjük, és felhívjuk rá a figyelmet a rendezvényeinken is. Azt tapasztaljuk, hogy fokozódik az érdeklődés a teremtésvédelem iránt. Két évvel ezelőtt még sokan keresgélték az utat, ismerkedtek ezzel a területtel. Mára már van egy stabil bázis, és új résztvevők is folyamatosan csatlakoznak a felhívásainkhoz. Népszerű a teremtésvédelmi vetélkedőnk, a hírlevelünk, rendszeresen hirdetünk továbbképzéseket is. Ősszel tartottunk egy konferenciát, amelyen különféle területek – például az épületenergetika, a fenntartható étkezés, a közétkeztetés, a programszervezés, a mobilitás, a hulladékkezelés – szakértői tartottak előadásokat. Ezek alapján megszületett egy gyakorlatias megközelítésű, jól használható kiadvány. S emellett két másik fontos kiadványunk is elkészült, melyeket eljuttatunk az intézményekhez.

– Miben több vagy más a teremtésvédő intézmény, mint az ökosuli?

Ny. A.: Az ökoiskola kiválóan felépített rendszer. Ezért nagyon örülünk annak, ha valamelyik intézmény már rendelkezik az ökoiskola címmel, és így pályázik a teremtésvédő iskola címre. Mindkettő a környezetünk iránti elkötelezettségre, felelősségre épít. Nálunk nagy hangsúly esik a hét terület közül az ökológiai lelkiségre, ez kötelezően választandó is. Nem környezetről beszélünk, hanem teremtett világról, amit mint a mennyei Atya ajándékát akarunk óvni, védeni.

B. Zs.: Tudjuk, hogy lehetőség van az örökös ökoiskola cím elnyerése is. Ám ha örökre szól egy minősítés, akkor könnyen elveszhet a lelkesedés, nincs, ami ösztönözzön a fejlődésre. Mi három évre adjuk a teremtésvédő intézmény címet, azután majd újra meg kell pályázni, és ahhoz az állapothoz képest előrelépni, amivel korábban elnyerték a címet. Így próbáljuk elérni, hogy a fejlődés dinamikus egyen.

Bánlaki Zsanett

– Mivel jár a cím birtoklása?

B. Zs.: A cím elnyerését szeretnénk ünnepélyessé tenni. Az átadás ezúttal május 16-án, a szentév teremtésvédelmi napján lesz az Magyar Katolikus Püspöki Konferencia irodaházában. Ezt szakmai napként képzeljük el. A teremtésvédő iskola cím egy egyházi elismerés; ha egy intézmény elnyeri, arról értesítjük a fenntartót és a főpásztort. A cím nem jár anyagi díjazással, viszont reméljük, hogy elnyerése lendületet ad az intézményekben ennek a munkának, amely igazából misszió.

Ny. A.: Ez egy eszmei elismerés. Nem titkolt vágyunk, hogy a címet viselő intézmények kis mécsesként világítva hálózatot alkossanak, nyissanak egymás felé, ahogyan az a hetedik irányelvben is kifejezést nyer, amely célként fogalmazza meg a közösségi elköteleződést és a cselekvést: a részvételt fenntarthatósági és környezetvédelmi programokban. Reméljük, hogy a cím birtoklásával az intézmények magasabb szintre tudnak lépni a teremtésvédelem terén.

– Hogyan történik az elbírálás?

B. Zs.: Az elbírálást közösen végezzük. A bizottságban benne vannak a KaPI munkatársai és szakmai tanácsadói, valamint meghívtuk az egyházmegyei teremtésvédelmi referenseket is.

Ny. A.: Ezzel is a hálózatépítés a célunk. Aki teljesíti a pályázat feltételeit, az el fogja nyerni a címet. Szeretnénk, ha a teremtésvédelem iránt elkötelezett óvodák, iskolák összefognának, és működő hálózattá válnának, ahol a tudásmegosztás és a tapasztalatcsere gördülékenyen működik. Mi, a bírálatban részt vevők is közösséget alkotunk, és erre ösztönözzük a pályázókat is. Úgy gondolom, hogy ezzel a Szentatya szándékát is szolgáljuk. Különös erőt érzek abban, hogy a szentévben indul útjára ez a kezdeményezés, ez plusz lendületet ad neki. Idén van a *Naphimnusz* születésének 800. évfordulója, tehát a teremtésvédelem szempontjából is kiemelt jelentőségű ez az esztendő.

B. Zs.: Továbbá a *Laudato si'* enciklika 10. évfordulója is erre az évre esik. Székely János püspök, a Caritas in Veritate Bizottság elnöke szívügyének tekinti a különböző feladatkörök, kezdeményezések, így a referensek, a plébániák, a civilek, az iskolák és az egyházmegyei szint összekapcsolását. A referensek egyik küldetése éppen ez. Ők azok, akik a püspökkel, az egyházmegyei szervekkel, a bizottságokkal és az iskolákkal közvetlenül kapcsolatba tudnak kerülni. Idén az éves referensi találkozót az országos animátortalálkozóval összevonva fogjuk megszervezni, ezzel is segítve a hálózatosodást.

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

Alapelvek a teremtésvédelem ügyének előmozdítására

Válasz a Föld kiáltására
zöldfelület kialakítása: faültetés, virágosítás
kirándulóhely, tanösvény, élőhely takarítása, karbantartása, létesítése
egyéni autómentes nap

Válasz a szegények kiáltására
gyűjtés szervezése
rászorulók támogatása

Ökológiai gazdaság
Ne vásárolj! kampány
javítóműhely szervezése
közös terménybetakarítás és -tartósítás

Egyszerű életmód elsajátítása
takarékosság az erőforrásokkal
szerénység az úti célok tekintetében

Ökológiai nevelés
teremtésvédelmi munkacsoport felállítása

Ökológiai lelkiség
teremtésvédelmi imádság, zarándoklat szervezése

Közösségi elköteleződés
részvétel a település fenntarthatósági, környezetvédelmi programjaiban

A Naphimnusz misszionáriusai

Idén is megrendezték a dési FITT-et

Idén március 7–9-én tartották az erdélyi Désen a Ferences Ifjúsági Téli Találkozót (FITT), amelyet minden évben tél végén vagy tavasz kezdetén rendeznek meg. A közös hétvégére kezdetben a nyári gyalogos zarándoklat résztvevőit hívták, akik úgy érezték, nem elég évente egyszer találkozni, mert olyan jó együtt lenni a megismert fiatalokkal és a ferences szerzetesekkel. A találkozó azután az évek folyamán kibővült.

A Ferences Ifjúsági Téli Találkozóra ma már bárki jelentkezhet, aki szeret közösségben lenni, fontosnak tartja a hitéletét, nem veti meg az öröm, a játék pillanatait, és szeretné jobban megismeri a ferences lelkiséget. Rendszerint a ferencesek dési kolostorában tartják a téli találkozót, amelyre tizenöttől harmincnyolc éves korig jelentkezhetnek az érdeklődők. Az idei FITT március 7-én, pénteken kezdődött, több száz fiatal részvételével. Magyarországról is érkeztek vendégek Désre.

A ferences nővérek lehetőséget nyújtottak a fiataloknak a beszélgetésre, az ismerkedésre, és arra, hogy a *Naphimnusz* születése 800. évfordulójának évében együtt gondolkodjanak és töltekezzenek minden ajándék által, amely gazdagon fakad a ferences lelkiségből. Áldott légy, Uram, minden emberért és minden ajándékodért, melyekkel növekedésünket, javunkat szolgálod! A mi Atyánk jó, ezért minden teremtménye jó – mondta Julianus testvér Szent Ferenc nyomán a találkozó második napján a templomban. – Nem érdemes menekülni sötétségeink elől, mert akkor vagyunk jól, ha megéljük azt, ami van. Lelki sötétsége idején Szent Ferenc dicsérte a *Naphimnuszban* a teremtmények által az Urat. A sötétség kapu Istenhez, ezért Isten dicsősége az ember sötétségében is megnyilvánul – hívta fel a fiatalok figyelmét a ferences szerzetes. Az elmélkedés után számos kérdés segítette a találkozó résztvevőit a hallottak kiscsoportos feldolgozásában. Délután újabb kihívás várt rájuk: misszióként jó tetteket kellett cselekedniük a városban, módot keresve a *Naphimnusz* lelkiségének hirdetésére. A kora esti órákban a missziós csoportok rövid, kreatív videók által mutathatták be tevékenységüket. Ezt követően a *Naphimnusz* lelki útján járhattak, amelyet a szervező fiatalok készítettek a résztvevők számára.

„Dicsérjétek az Urat és áldjátok, / És mondjatok hálát neki! / És nagy alázatosan szolgáljátok! (Assisi Szent Ferenc: *Naphimnusz*; részlet – Sík Sándor fordítása)

Forrás és fotó: ferencesnoverek.hu

ADÁSVÉTEL

RÉGISÉGEKET, hagyatékot, bútorokat, festményeket, szobrokat, ezüsttárgyakat, arany ékszereket, fogaranyat, érméket, kitüntetéseket, órákat vásárolunk. T.: 06/20-932-6495, *www.antikbudapest.hu*

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.

SZOLGÁLTATÁS

ÓLOMÜVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; *www.uvegfestes-stainedglass.hu*

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

HAGYATÉKOT veszek, padlástól a pincéig lomtalanítok, lakáskiürítést vállalok, azonnal. Kozák János 06/30-735-0043

ÉLETJÁRADÉK

FIATAL, budapesti ügyvéd és pedagógus házaspár életjáradéki szerződést kötne ingatlan öröklése fejében. T.: 0670/252-4897

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitász-csoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: *https://www.varosmajoriplebania.hu/*

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: 2025. április 7., hétfő, május 6., kedd, június 6., péntek, július 7., hétfő, augusztus 6., szerda, szeptember 6., szombat, október 6., hétfő, november 6., csütörtök, december 6., szombat. A szentmisék 7 órakor kezdődnek.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): április 17-én 18 órától 20-án 13 óráig HÚSVÉTI lelkigyakorlat Schall Tamás atyával. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Lelkigyakorlat házaspároknak. A MÉCS Napok lelkigyakorlatokat a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek. Szeretettel várják a három évnél régebb óta szentségi (vagy rendezhető) házasságban élő házaspárokat a következő alkalomra 2025. május 2–4., péntek estétől vasárnap délutánig a budatétényi verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házba (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.). A programot vezeti: Mészáros Domonkos atya. Kedvezményes jelentkezési határidő: 2025. április 4., péntek. Jelentkezési határidő: április 20., vasárnap. További információ: *https://mecshonlap.hu/*

Bánatszelídítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoportjainkban. Találkozás a Pasaréti Közösségi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kéthetente szerda délelőttönként 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) alsó hittantermében pedig kéthetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2025. április 9., 23.; május 7., 21. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti. E-mail: *kato.tegzes@gmail.com* T.: 06/30-462-9272

CARLO ACUTIS SZENTTÉ AVATÁSA
IFJÚSÁGI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
április 24-27. | 4 nap | 279.900 Ft/fő

FRANCIA SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
TOULOUSE – LOURDES – ROCAMADOUR – NEVERS – PARAY-LE-MONIAL – ARS-SUR-FORMANS – LYON
május 1-9. | 9 nap | 549.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
PADOVA, ORVIETO ÉS ASSISI ÉRINTÉSÉVEL
május 12-18. | 7 nap | 419.900 Ft/fő

GÖRÖGKATOLIKUS ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
május 19-24. | 6 nap | 379.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT GÖRÖGORSZÁGBA
május 19-26. | 8 nap | 619.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
május 21-25. | 5 nap | 149.900 Ft/fő

PÜNKÖSDI BÚCSÚ CSÍKSOMLYÓN
június 5-9. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT REPÜLŐVEL
június 17-21. | 5 nap | 369.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT
július 16-21. | 6 nap | 429.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

LELKIGYAKORLAT PAPOKNAK

„Belső várkastély." *A lelki élet és a lelkivezetés Avilai Szent Teréz tanítása szerint* címmel május 13-14-15. (kedd-szerda-csütörtök) lelkigyakorlat lesz a Sarutlan Kármelita Nővérek kolostorában (Magyarszék, Kármelita kolostor 1.) Impulzusokat ad: Sr. Johanna-Andrea OCD. Jelentkezés: *a www.karmelita.hu* honlapon.

LELKINAPOK

„Minden vég egy új kezdet" címmel lelkinapokat tartanak a Szív Lelkiségi Központban (Tahi, Villasor 7–9. T.: 06/26-387-162). Szeretettel hívnak és várnak megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszomorít a gyász, megbénít a veszteség. Időpont: 2025. április 25., péntek 14 órától április 27., vasárnap 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnál: *kato.tegzes@gmail.com* T.: 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját, törölközőt, és jelezze, ha diétát kér! Megközelítés: Volánbusz, Tahi – Hídfő mh., a Bartók Béla úton felfelé.

FELNŐTTKATEKÉZIS

A győri Szent Ignác bencés templomban (Győr, Fazekas köz 2.) Kelemen Áron bencés atya tart előadás-sorozatot *Szent Lukács evangéliumáról.* Az előadások minden hónap második keddjén (április 8., május 13., június 10.) 19.30-kor kezdődnek. Minden érdeklődőt szeretettel várnak!

FELVÉTELI

A Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola, Kelet-Magyarország egyetlen katolikus pedagógusképző felsőfokú intézménye felvételt hirdet a 2025 szeptemberében induló képzéseire. Szeretettel várják a jelentkezőket a 2025/2026. tanév levelező tagozatos (állami ösztöndíjas és költségtérítéses) képzéseire, melyekre május 30-ig lehet jelentkezni. További információk a *https://szentatanaz.hu/* oldalon, illetve a Tanulmányi Osztályon a 06/42-597-602 telefonszámon vagy a *tanulmanyiugyek@szentatanaz.hu* e-mail- címen.

BETEGLÁTOGATÓK KÉPZÉSE

A Budapesti Katolikus Kórházlelkészség 2025. április 5-én indítja következő önkéntesbeteglátogató-képzését. Jelentkezni március 28-áig lehet a +36/1-224-8640-es telefonszámon, hétköznap 8–16 óra között. Hitüket gyakorló katolikusok jelentkezését várják, akik olyan élethelyzetben vannak, hogy nem okoz problémát nekik hétről hétre egy délutánt szabadidejükből a betegek látogatására szánni, és akik azonosulni tudnak egy olyan szolgálattal, amelyben alázattal, szeretettel, embertársként a másik mellé állhatnak, s ott, ahol az tart, a legnagyobb tisztelettel elfogadva, a szolgálatára lehetnek úgy, ahogy igényli: meghallgatva őt, vagy rossz érzés nélkül elfogadva azt is, ha elutasítja a közeledést, mert nincs kedve találkozni, szóba állni senkivel. Az önkéntes beteglátogató szolgálat az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye kórházainak heti lelkipásztori szolgálatához kapcsolódik, azaz az önkéntes beteglátogató a kórházlelkész látogatását megelőző napon látogatja végig azt az osztályt, ahová a kiválasztott kórházon belül be lett osztva, és jelzi a kórházlelkész atyának, ha a betegek közül valaki szeretne szentségekhez járulni, találkozni vele. A szolgálat heti rendszerességgel jelen van az esztergomi, dorogi, visegrádi, pomázi és budapesti kórházakban.

KONFERENCIABESZÉDEK

A ferences lelkiség pillérei címmel konferenciabeszédeket vezet Berhidai Piusz ferences tartományfőnök a pesti ferenceseknél, az Alcantarai Szent Péter- (belvárosi ferences) templomban (Budapest V., Ferenciek tere 9.) vasárnapi napokon, 19 órától. Időpontok: március 30., április 6. Témák: Ambíciók, vágyak és istenkeresés; imádkozni és imádsággá válni; testvéri közösség, minoritás, evangélizáció és misszió. A konferenciabeszédek célja: a ferences lelkiség elmélyítése azokban, akik hivatásukat keresve gondolkodnak a szerzetesi életben való elköteleződésen, Assisi Szent Ferenc lelkiségéhez, szerzetesrendünkhöz közelebb kerülve jobban meg akarják ismerni életformánk lényegét, a ferences lelkiség segítségével szeretnének készülni húsvétra. Április 6-án a konferenciabeszédeket követően Piusz atya, a Klarissza Nővérek, valamint a Ferences Mária Misszionárius Nővérek képviselői személyes és csoportbeszélgetésre várják a hittanterembe azokat, akik a rend férfi- vagy női ága iránt érdeklődnek, hogy kérdezhessenek, beszélgessenek, tanácsot kérjenek a bennük megfogalmazódó hivatás kérdéseiről. Bővebb információ: *https://pestiferences.ferences.eu/*

KÁNTORKÉPZÉS

Kántor alapszakot indít az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem az Egri Hittudományi Főiskolával együttműködésben. A képzés célja olyan kántorok képzése, akik a kántori szolgálat ellátása mellett képesek az evangélium üzenetének átadására énekben, zenében; felkészültek az egyházzenéért felelős szolgálatra, valamint az egyházzene elméleti és gyakorlati ismereteinek birtokában képesek a különböző életkorú plébániai csoportokkal való foglalkozásra. A 2025 szeptemberében induló szakra az egyetem felvételizőknek szóló oldalán található jelentkezési lap beküldésével lehet jelentkezni május 20-áig. A szakkal kapcsolatban további információ a következő elérhetőségeken kérhető: Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Felvételi és Pályatervezési Osztálya (A épület; Eger, Eszterházy tér 1., fsz. 131.), T.: 06/36-520-424; 06/36-520-400/3179-es vagy 4338-as mellék, illetve Egri Hittudományi Főiskola (Eger, Foglár Gy. u. 6.), T.: 06/36-312-916.

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,
valamint
ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:
Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig
Telefon: 1/203–8912; **E-mail:** urnairoda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:
Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig
Telefon: 1/203–8915; **E-mail:** iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:
Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00
Hétköznap: 7.00 és 17.00 **Szombaton** 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; **Honlap:** https://szgp.hu

RAJZPÁLYÁZAT

„Naphimnusz 800" címmel rajzpályázatot hirdet a Budapesti Katolikus Intézményfenntartó Központ (EKIF) fenntartott intézményeinek általános és középiskolás tanulói számára. 2025 szentév, de együttal Assisi Szent Ferenc *A teremtmények éneke,* közismert címén a *Naphimnusz* megszületésének 800. évfordulójára emlékező esztendő is. A rajzpályázat célja a gyermekek, fiatalok érzékenyítése, szemléletformálása és annak tudatosítása, hogy a *Naphimnusz* üzenete mennyire fontos a mai világban. További cél, hogy a diákok jobban megismerjék Szent Ferenc életét, és hogy növekedjék az egyházművészet iránti érdeklődésük. A pályamunkák technikai információi: csak kétdimenziós alkotások készülhetnek (rajz, grafika, festmény), számítógépes programokkal nem készíthető pályamű, amelynek mérete A/4-es lehet. A képeket keret és paszpartu nélkül kérik megküldeni. Egy pályázó egy alkotással pályázhat. Beadás személyesen vagy postán, a Szent Lőrinc Katolikus Általános Iskolának címezve (1183 Budapest, Gyöngyvirág utca 41.). A borítékon kérjük feltüntetni: „Naphimnusz 800" . Beérkezési határidő: 2025. április 16.

A TILMA a Gyermekművészetért Közhasznú Alapítvány újra meghirdeti gyermekrajzpályázatát. A téma a mexikói Guadalupei Szűzanya jelenésének története. Beküldési határidő: 2025. március 31. A képek bármely technikai megoldással készülhetnek A3-as méretben. A művek hátoldalára nyomtatott betűkkel fel kell írni a pályázók nevét és életkorát, elérhetőségeiket, a kép címét és a felkészítő tanár nevét. A rajzokat postán maradó címre: Magyarország, 3000 Hatvan, 1. sz. főposta (Grassalkovich út 1.), vagy szkennelve a *tilma@freemail.hu* e-mail-címre kell elküldeni. A 20., jubileumi kiállítás megnyitó- és díjkiosztó ünnepségének ideje: 2025. április 26., szombat 12 óra. Az ünnepséget Orosz Lóránt OFM, a mátraverebély-szentkúti nemzeti kegyhely igazgatója és Prokopp Mária művészettörténész nyitja meg.

VEZETETT FELFEDEZŐTÚRÁK

Barokk világ Győr szívében – Látogatás a győri bencéseknél. Vezetett felfedezőtúrák a 17–18. században épült győri egykori jezsuita, ma bencés rendházban. A séták keretében meglátogatják a barokk templomot, a szerzetesközösség étkezőjét, a Salve Regina-lépcsőházat és a gyógyszertárat. Helyszín: Győr, Széchenyi tér 9. Időpontok: 2025. április 4., május 9., 23., június 6., 20., pénteki napokon 14 és 15.30 óra között. A túrákon egy alkalommal legfeljebb 35 fő vehet részt, emiatt előzetesen regisztrálni kell a *titkarsag@bencesgyor.hu* címen. Csak előre regisztrált látogatókat tudnak fogadni! A levélben mindenképp jelezni kell, melyik dátumra szeretne jelentkezni!

TÍZÉVES A MAGYAR KURÍR FOTÓÁGAZATA

SZENT PILLANTÁSSAL
CÍMMEL NYÍLT TÁRLAT

MERÉNYI ZITA
ÉS LAMBERT ATTILA
FOTÓIBÓL

SZEGEDEN
A DÓM LÁTOGATÓKÖZPONTBAN
(SZEGED, DÓM TÉR 16.)

A KIÁLLÍTÁS MEGTEKINTHETŐ:
2025. MÁJUS 4.

TÁRLATVEZETÉS

A zalaegerszegi Mindszenty József Látogatóközpontban (Zalaegerszeg, Batthyány u. 4-6.) szubjektív tárlatvezetés Molnár János atyával 2025. március 30-án,vasárnap 16.30 – 17.30 óra között A Mindszentyneumban a tárlatvezetésen való részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Bővebb információ: *https://mindszentyneum.hu*

KIÁLLÍTÁS

„Istennek Kintses Tárháza" címmel kiállítás tekinthető meg az esztergomi Bibliotheca ferences vonatkozású ritkaságaiból az Esztergomi Főszékesegyházi Könyvtárban (Esztergom, Pázmány Péter u. 2.). A kiállítást rendezte: Dobó Judit, Németh Boglárka, Ócsai Eszter.

Új Ember KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely
ISSN 0133–1205
KÉZIRATOKAT NEM ŐRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2025. március 24.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Körössy László
Szerkesztőség: Agonás Szonja, Bodnár Dániel, Fábián Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trauttwein Éva, Vámossy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett
Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Kuzma Angéla
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • **Tel.:** +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egypéldányos előfizetés belföldről negyedévre: 5785 Ft, fél évre: 11 570 Ft, egy évre: 23 140 Ft.
Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; http://ujember.hu/aprohirdetes–feladasa/

Szent József, a példakép

Az Osztrák Püspöki Konferencia plenáris ülésének zárómiséje

Szent József minden keresztény és az egész Egyház példaképe. Így jellemezte a szentet ünnepnapján, március 19-én Josef Marketz gurk-klagenfurti megyéspüspök a pannonhalmi Szent Márton-bazilikában ünnepelt vesperáson és szentmisén.

A karintiai főpásztor az Osztrák Püspöki Konferencia Pannonhalmi Főapátságban tartott plenáris közgyűlése záró szentmiséjének főcelebránsa és szónoka volt. A szentmisén az osztrák püspökök és a bencés szerzetesközösség tagjai mellett a Magyar Katolikus Egyház és a testvéregyházak képviselői, valamint a hazai társadalmi, kulturális és gazdasági élet meghatározó szereplői vettek részt.

Ahogyan azt homíliájában a főpásztor kifejtette, Szent József a családok, számos ország és 1870 óta az egész Egyház védőszentje, aki a válságok és a példaképek hiányának idején nagy beszédek, csodák és kedves legendák nélkül – gyakorlatilag egyetlen szót sem szólva – mindannyiunk számára alternatívákat mutat. Mint „hallgató" és „tettekkel hívő" ember mutatkozik meg előttünk. A mindig csendes József az a szent, akitől Ferenc pápa – nagy tisztelője – megtanulta a szinodalitást. Nem a beszédre, hanem a hallgatásra összpontosít, az angyalra és így Istenre hallgatva. A hangsúly nem a megvitatáson, hanem a cselekvésen van" – mondta a püspök.

A főpásztor arra is rámutatott, hogy a mindennapi egyházi életben ez gyakran fordítva van. Fontos szerepet töltenek be a megbeszélések, sok mindent elemeznek ezeken, a konkrét cselekvés viszont gyakran elmarad. A *Bibliában* sokszor úgy írják le Józsefet, mint aki a megpróbáltatások idején – amikor Egiptomba kellett menekülniük, vagy amikor Máriát és Jézust óvta Názeretben a veszélyektől – megvédte a Szent Családot. A megyéspüspök szerint Józsefet ez a tulajdonsága, hogy a család védelmező atyja és őrzője, nemcsak a családok védőszentjévé, hanem az Egyház különleges szószólójává is teszi egy olyan időszakban, amikor számos kihívás fenyegeti a lelki életet. Mint mondta, rendkívül lenyűgöző, hogy a szent „láthatatlanul" és különösebb elismerés nélkül dolgozott, tettereje és hite révén mégis meghatározó szerepet játszott. A mai Egyház is gyakran szembesül kihívásokkal,

de Szent József emlékeztet arra, hogy az Egyház valódi védelme nem mindig a látványos sikerekben rejlik, hanem az alázatos szolgálatban és a hűséges odaadásban. Majd hozzátette: az Egyház számára kihívás, hogy „elszakadjunk a siker és a láthatóság világi mércéitől, amelyekre annyira törekszünk, és helyette a lényegre koncentráljunk: Isten és felebarátunk szolgálatára". Szent József ugyanakkor a társadalom figyelmét is felhívja az elkötelezettség és a felelősségvállalás alternatív életmodelljére. „Egy olyan társadalomban, amelyben gyakran az individualizmus és az önmegvalósítás kerül a középpontba, az önzetlenség és a felelősségvállalás erőteljes üzenetét közvetíti." A főpásztor rámutatott, a szent arra is emlékeztet bennünket, hogy a mai világban, amelyet a gyors eredmények elérésének igénye és a személyes haszonszerzés jellemez, mennyire fontos csendben dolgozni, és mégis nagy hatást elérni. „Szent József megmutatta nekünk, hogy az igazi nagyság gyakran a láthatatlan, mindennapi cselekvésben rejlik" – fogalmazott.

Josef Marketz püspök hangsúlyozta: napjainkban, amikor sokan szembesülnek a modern világ kihívásaival – szakmai, társadalmi vagy családi szempontból –, Szent József egyre inkább a remény, az erő és a bizalom szimbólumává válik. „Üzenete egyetemes: a felelősség, a hűség, az alázat és az Isten tervébe vetett bizalom olyan értékek, amelyek mindenütt és minden időben fontosak. Maradjon mindig az inspiráció forrása számunkra!" – zárta elmélkedését a főpásztor.

A liturgiát követően Hortobágyi T. Cirill pannonhalmi főapát fogadást tartott a vendégek számára, amelyen Franz Lackner OFM salzburgi érsek, az Osztrák Püspöki Konferencia elnöke megköszönte a bencés vendégszeretet és a bizalomteljes eszmecserét. „A nyelvi korlátok ellenére hitünkben nagyon közel állunk egymáshoz. A hit olyan, életet tápláló erő, amelyet a világ nem nélkülözhet" – mondta.

Az érsek és a bencés szerzetesközösség meghívására az ünnepi alkalmon részt vettek a Katolikus Egyház, valamint a testvéregyházak, a társadalmi, a politikai, a kulturális és a gazdasági élet képviselői. Az eseményen mások mellett jelen volt Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök; Steinbach József, a Magyarországi Református Egyház Dunántúli Református Egyházkerületének püspöke, a Magyarországi Református Egyház zsinatának lelkészi elnöke; Hafenscher Károly evangélikus lelkész, a Magyarországi Evangélikus Egyház zsinatának emeritus lelkészi elnöke; Hölvényi György, az Európai Parlament képviselője. Az Osztrák Püspöki Konferencia most először tartotta hazánkban plenáris közgyűlését, amelynek a Pannonhalmi Főapátság adott otthont 2025. március 17. és 20. között. A tanácskozás fő témái között szerepelt az osztrák szinodális folyamat folytatásáról való egyeztetés, továbbá a jelenlegi osztrák társadalmi és egyházi helyzet.

A püspökök magyarországi zarándokútjukat a győri székesegyházban kezdték meg március 17-én, a bazilika kegyképe könnyezésének emléknapján. Itt találkoztak Veres András győri megyéspüspökkel, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökével. A zarándoklat ezután Pannonhalmára vezetett, Szent Márton monostorába, ahol a püspökök Hortobágyi T. Cirill pannonhalmi főapáttal is megbeszélést tartottak.

Forrás: Kathpress.at / Pannonhalmi Főapátság
Fotó: Hajdu D. András

Gázában újra háború dúl

Az* AgenSIR *olasz katolikus hírügynökségnek nyilatkozott március 18-án reggel a Gázai övezetbeli katolikus Szent Család-plébánia vezetője, Gabriel Romanelli a palesztinok lakta terület ellen Izrael által indított éjszakai légitámadásokról, amelyek gyakorlatilag a közel két hónapja tartó tűzszünet végét jelentették.

„Borzasztó éjszaka volt. Nem sokkal hajnali két óra után bombák zajára ébredtünk, és már hallottuk is az emberek kiabálását az utcán. Szinte Dante poklának valamelyik bugyrában érezhettük magunkat. A Gáza különböző területeiről érkező hírek drámaiak, több mint háromszáz halottról és több mint ezer sebesültről beszélnek."

A támadások mérlege a jelenleg rendelkezésre álló adatok szerint 356 halott, köztük sok gyermek. Ezt a számot a palesztin enklávéban lévő orvosi források jelentették, és az *al-Dzsazíra* műholdas televízió idézte.

„Itt a plébánián egyelőre nyugalom van – tette hozzá a plébános –, bár még mindig halljuk a drónok és a fegyverropogás hangját. Aggódunk. Biztonsági okokból felfüggesztettünk minden külső tevékenységet, és sürgősségi csapatokat hoztunk létre, hogy megpróbáljunk segíteni a rászorulókon. Továbbra is imádkozunk Istenhez, hogy kímélje meg a gázai embereket a további szenvedéstől. Segítsen az Úr mindannyiunknak, hogy kijussunk ebből a rémálomból, amit a háború jelent. Senki sem tudja megmondani, mi fog most történni."

Izrael és a Hamász egymásra mutogat. Netanjahu azzal vádolja a Hamászt, hogy nem akarja elengedni a túszokat, és visszautasítja a közvetítők javaslatait. A Hamász szerint az izraeli miniszterelnök politikai „mentőövként" használja a háborút, bizonytalanná téve ezzel a Gázában fogva tartott túszok sorsát (ötvenkilenc embert, akik közül huszonkettőről úgy vélik, hogy még életben vannak). Még keményebb az izraeli védelmi miniszter, Israel Katz válasza: „Nem hagyjuk abba a harcot, amíg az összes túsz haza nem tér, és az összes háborús célunkat el nem érjük."

Az izraeli hadsereg (IDF) azzal indokolta a gázai támadásokat, hogy újabb Izrael elleni Hamász-támadások előkészületeit észlelte. Az IDF új katonai hadműveletének jelmondata a *Times of Israel* szerint: „Erő és kard". A hadseregtől újabb kilakoltatási parancsok érkeztek a Gázai övezet egyes részeinek lakói számára. Az X-en az IDF szóvivője, Aviháj Edri arra szólította fel a gázaiakat, hogy azonnal hagyják el Bét Hanún, Hirbet Huzáa, Abászán al-Kabíra és Abászán al-Dzsadída „harci zónaként" meghatározott

területeit, és keressenek menedéket Gázaváros nyugati részén vagy Hán Júniszban.

Muhannad Hadi, az ENSZ Humanitárius Ügyek Koordinációs Hivatalának (OCHA) vezetője így kommentálta a támadások újrakezdését: „A kora reggeli órák óta légicsapások zajlanak a Gázai övezetben. Az első, meg nem erősített jelentések szerint több száz ember halt meg. Ez elfogadhatatlan. Azonnal helyre kell állítani a tűzszünetet. A gázai emberek elképzelhetetlen szenvedést éltek meg. Az ellenségeskedések beszüntetése, a humanitárius segítségnyújtás folytatása, a túszok szabadon bocsátása, valamint az alapvető szolgáltatások és az emberek megélhetésének helyreállítása az egyetlen kiút."

Thullner Zsuzsanna
Forrás és fotó: AgenSIR

Teljes a bizonytalanság Szíriában

Bahdzsat Elija Karakacs (Bahjat Elia Karakach), az aleppói latin rítusú keresztények plébánosa és Hanna Dzsalluf (Jallouf) OFM püspök, aleppói apostoli helynök számolt be a Szíriában kialakult helyzetről, miután néhány hónapnyi béke után hetek óta ismét erőszakos cselekmények zajlanak ott. A* Vatican News *oldalán március 19-én megjelent cikk fordítását közöljük.

Szíriában az elmúlt heteket gyilkosságok, emberrablások, lopások, zaklatások és szándékos emberölések jellemezték. A Bassár el-Aszad-rezsim tavaly december elején megbukott, ám három hónappal később ismét zavargások törtek ki. Az Emberi Jogok Szíriai Megfigyelőközpontja (The Syrian Observatory for Human Rights) szerint az Aszad megbuktatása óta eltelt száz napban mintegy 4700 civilt öltek meg. Hónapokig tartó béke után a konfliktus újra fellángolt, miután a bukott államfő támogatói rajtaütöttek az új kormány biztonsági erőin. Azzal vádolják a szunnita iszlamista vezetésű kormány fegyvereseit, hogy célzott támadásokat hajtottak végre.

Az Aleppóban élő latin rítusú katolikusok plébánosa, Bahdzsat Elija Karakacs és Hanna Dzsalluf (Jallouf) OFM püspök, aleppói apostoli helynök a Christian Media Centernek nyilatkozva ismertette a keresztények helyzetét és szerepüket a szíriai béke elérésében. Az aleppói plébános bizonytalannak nevezte az aleppói és az egész szíriai helyzetet. „A rezsim bukása nem jelenti automatikusan a normális élethez való visszatérést" – magyarázta, rendkívül nehéznek nevezve a jelenlegi helyzetet. Az emberek félelemben élnek, és bizonytalanok a jövőt illetően, mert „az a kevés bizonyosság, ami létezett, mostanra megszűnt" – fogalmazott Bahdzsat atya.

Ezek a mostani erőszakos cselekmények a legsúlyosabbak, mióta tavaly decemberben megdöntötték al-Aszad hatalmát, véget vetve a tizenhárom évig tartó véres polgárháborúnak. Az aleppói apostoli helynök, Hanna Dzsalluf püspök hangsúlyozta, hogy ezek az összecsapások a különböző csoportok között „szégyenletesek". Kijelentette, hogy azok, akik „a múltba való visszatérésre vágynak, elfelejtik, hogy a történelem soha nem halad visszafelé, csak előre". A keresztények kisebbségben vannak az országban, a polgárháború után a szíriai lakosság alig két százalékát teszik ki. De mind a püspök, mind a plébános szerint jelenlétük fontos szerepet játszik a megbékélés folyamatában.

Bahdzsat atya pártatlannak nevezte a keresztény közösséget, mivel ők „sohasem harcoltak vagy folyamodtak erőszakhoz, hogy elérjék céljaikat". Ez lehetővé teszi számukra, hogy „még mindig hitelesnek számítsanak a szíriaiak körében". És ez a pártatlan szemlélet

azt jelenti, hogy a keresztények képesek a híd szerepét betölteni a különböző csoportok közötti párbeszédben. Mialatt Szíria a világ egyik legsúlyosabb humanitárius válságát éli meg, közel tizenötmillió ember szorul egészségügyi ellátásra, a plébános a keresztény közösséget arra bátorítja, hogy „legyünk jel a körülöttünk lévők számára". Egy olyan ország közepén, ahol a vallásszabadság veszélyben van és egyre erősödik a fanatizmus, Bahdzsat atya egy kihívással állt elő: ez „nem szabad, hogy elbátortalanítson bennünket, hanem inkább arra kell ösztönöznie, hogy még kreatívabbá váljunk".

Fordította: Hollósi Judit
Forrás és fotó: Vatican News

HÍREK KÉPEKBEN

• **Az adományozás új lehetőségét** kínálja a Hajdúdorogi Főegyházmegye Debrecenben. A fenntarthatóságot is szem előtt tartva, egy úgynevezett szociális boltot nyitottak a Petőfi téren március 17-én. Ez az első olyan üzlet a városban, amelyben adakozásra nyílik lehetőség.

• ***Növekedés a szeretetben*** címmel tartott előadást a bólyi nyugdíjasok idén tízéves szabadegyetemének résztvevői számára Felföldi László pécsi megyéspüspök. Az eseményre március 20-án került sor Bólyban, az Erzsébet Vigadó nagytermében. A előadás abban segít, hogy az idősödő szív, amely már bölcs, megszenvedte az életet, s átment a szeretet sok-sok szépségén és küzdelmén, érett gyümölcsként megtalálja élete valóságát – mondta a pécsi főpásztor.

• **Az Egri Főegyházmegye** fenntartásában működő óvodák intézményvezetőinek tartottak értekezletet március 18-án az egri Érseki Papnevelő Intézetben. A program szentmisével kezdődött, amelyet Ternyák Csaba egri érsek mutatott be.

Áldásban részesültek a motorosok Búcsúszentlászlón

Nagyböjt második vasárnapján (március 16.) megtartották a hagyományos motoros áldást Búcsúszentlászlón. Idén is a térség különböző pontjairól érkeztek résztvevők a kegyhelyre. A szentmise főcelebránsa és szónoka Bátor Botond pálos szerzetes volt.

Az eső sem tántorította el a motorosokat, hogy összegyűljenek, közös imádságban kérve Isten áldását járműveikre és útjaikra. „Egy ilyen évadnyitó alkalommal lehetőségünk van arra, hogy Isten áldását kérjük mindazokra a járművekre, amelyek valamilyen módon az emberi életet szolgálják. A motor például nem csupán kikapcsolódásra való, hanem a mindennapi közlekedés része is, és egészen más érzés úgy útnak indulni, hogy tudjuk, Isten kegyelme kísér bennünket – mondta az esemény kezdetén Bátor Botond. – Ugyanez igaz a mezőgazdasági gépekre is: munkaeszközök, amelyek használata közben is érdemes Isten áldására gondolnunk.”

A szentmise elején Tódor Szabolcs helyettes esperesplébános köszöntötte a megjelenteket. „Nagyböjt második vasárnapját ünnepeljük, ugyanakkor közeledünk Szent József ünnepéhez is. Az egyházi ünnepek egybeesése soha nem véletlen, ahogyan a mostani találkozásunk sem – hangsúlyozta szentbeszédében Bátor Botond. Szent József élete gyönyörű példája a ráhagyatkozásnak, amely minden hívő ember számára útmutató lehet. Mindennapjaink egyik legfontosabb erőforrása az isteni Gondviselésbe vetett bizalom. Gyakran szembesülünk kiszámíthatatlan, sőt olykor számunkra nehéznek tűnő helyzetekkel, mégis arra kapunk meghívást, hogy ráhagyatkozzunk Istenre és elfogadjuk az ő akaratát. Ez a bizalom életünk legszilárdabb alapja, amely megtart és vezet bennünket – fogalmazott a pálos szerzetes. – Azért is imádkozunk ezen a szentmisén, hogy hitünk mindennapi életünk része legyen, és bizalmunkat mindig Istenbe vessük.” Az igazi bizalom azt jelenti, hogy a jelenben élünk, ahogyan Szent József is tette – hangsúlyozta a szentmise szónoka. – Merjünk Istenre hagyatkozni. Ő nemcsak akkor van velünk, amikor erősek, hanem akkor is, amikor törékenyek vagyunk. József példája arra is megtanít, hogy békében kell élnünk életünk történetével. Sokan azért szenvednek, mert nem tudnak megbékélni a saját életük történetével. József nem a körülményekre figyelt, hanem arra, hogy mit kíván tőle a helyzet. Ezért lehet példaképünk a hitben és bizalomban – szögezte le Bátor Botond pálos szerzetes.

Az ünnepi szentmisét követően nemcsak a jelenlévők, hanem a „vasparipáik” is áldásban részesültek – hogy minden útjukon Isten gondviselése kísérje őket.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

Ferenc pápának nyílt a sárga rózsa

Carmela asszony virágait a Szűzanyának ajándékozták

Carmela, a hetvennyolc éves calabriai asszony ma, március 23-án is egy csokor virágot vitt a pápának, ahogyan a Szentatya február 14-i kórházba kerülése óta jó párszor. Ferenc pápa pedig észrevette őt a Gemelli-klinika erkélyéről, és megdicsérte: „Derék asszony.” „Még mindig nem tudom elhinni, milyen felemelő érzés!” – nyilatkozta a **Vatican Newsnak** ***az asszony.***

„A virágokat terápiaként használom, egy Bambino Gesùban fekvő beteg gyermekért kezdtem el” – mesélte, hozzátéve, hogy rendszeresen imádkozik a pápáért: „Meg fog gyógyulni, soha nem féltettem az életét.” Carmela asszony csokrát a Szentatya kérésére a Santa Maria Maggiore-bazilikában levő Salus Populi Romani Szűzanya-kegyképnél helyezték el. Ferenc pápa ma, március 23-án délben először jelent meg a nyilvánosság előtt, mióta február 14-én kórházba került. Mielőtt elhagyta a Gemelli-klinikát, délben a kórház erkélyéről üdvözölte az épület előtt összegyűlt háromezer embert, akik tapssal és nevét kiáltozva fejezték ki örömüket, hogy újra láthatják a Szentatyát, aki nagyon halkan beszélt, és csak arra volt ereje, hogy a sárga virágcsokorral a kezében megjelent asszonynak mondjon pár szót. Utána megáldotta a jelenlevőket.

A sárga rózsacsokrot, amelyet a pápának vitt, mint ahogy már tucatnyi más alkalommal is tette a Szentatya harmincnyolc napos kórházi kezelése alatt, egy csendőrnek kellett elkapnia, mert majdnem kiesett Carmela kezéből. Túláradtak benne az érzelmek, amikor a Gemelli-klinika erkélyéről kinéző Ferenc pápa tekintetét érezte magán, aki a kórházi kezelése kezdete óta első alkalommal jelent meg a nyilvánosság előtt, és amikor hallotta, ahogy a Szentatya halkan azt mondta: „Látom azt az asszonyt a sárga virágokkal. Derék asszony!” „Nem tudom, mit mondjak. Köszönöm, köszönöm, köszönöm. Köszönöm az Úrnak és a Szentatyának. Nem gondoltam volna, hogy ennyire »látnak«.” A hetvennyolc éves calabriai, de már hat éve Rómában élő Carmela Mancusót Salvatore Cernuzio megkérdezte arról, mit érez. Az újságíró karjaira támaszkodott, lehajtva a fejét, a könnyeivel küszködve. A hangja úgy remegett, mint akinek „túl sok” volt az a pillanat, amit átélt. Messze túl volt ez a várakozásain, messze túl az elérhetőn. „A Szentatyának áldást kellett volna adnia, ehelyett meglátta a rózsacsokromat. Mielőbbi felépülést kívánok neki, és hogy újra köztünk legyen, ahogy korábban is.”

A gyógyító virágok

Valószínű, hogy a pápa – aki ezután a Vatikánba tartva a hazaúton a Santa Maria Maggiore-bazilikába vitte a csokrot, hogy ott letegyék a Salus Populi Romani ikon elé – már a szerdai általános kihallgatások egyikén felfigyelt a szelíd modorú, ősz hajú, alacsony hölgyre, akit mindig virágot vitt magával. „Számomra ez olyan, mint egy terápia” – mondta Carmela asszony a vatikáni médiának. Ha úgy tetszik, színterápia, amely kiegészíti azokat az imákat, amelyeket Istenhez intéz minden betegért. Különösen is a pápáért. Amióta Ferenc pápát kétoldali tüdőgyulladással kórházba szállították, Carmela „legalább tíz-tizenkét alkalommal” indult el otthonából, a Monteverde negyedből, hogy vonatra szálljon a Gemelli-klinika megállóig. (Ez harminc-negyven perces vonatutat jelent – *a szerk.*) „Az volt az örömöm, hogy virágot vihetek a Szentatyának.”

Egy kislány kapta az első terápiás csokrot

Carmela először a Bambino Gesù Gyermekkórházban „imádkozott” a virágokkal, melyek üzenetként és terápiaként is szolgáltak. „Gyakran jártam oda, és volt ott egy három hónapos kislány, akinek kényes műtéten kellett átesnie. A nagynénjét az Isteni Irgalmasság-kegyhelyen (a Szent Péter-bazilikától néhány lépésre fekszik – *a szerk.*) tett látogatásom során ismertem meg, együtt mondtuk el a szentolvasót, és egy nap azt mondta nekem: »Most a Bambino Gesùba kell mennem, ott van az unokahúgom, akit meg kell műteni.« Nagyon aggódott. »Nem tudom, mit csináljak« – mondta nekem. Azt válaszoltam: »Elkísérlek«, és akkor vele voltam, egészen felkísértem a műtőhöz, majd a beavatkozás végéig vele maradtam. Szerencsére a műtét sikerült! Az első gondolatom aztán az volt, hogy virágot hozzak. Ettől kezdve mindig hoztam virágot a hálám jeléül. Valójában minden alkalommal, amikor virágot viszek, egy kis kártyát teszek bele sok üzenettel, és áldást kérek a rokonaim és barátaim számára.” És egy hónapja a pápa számára is.

Bátorítsuk a pápát, imádkozzunk érte!

„De milyen csodálatos...” – jegyzi meg a nő, megszakítva a történetét, hogy felidézze azokat a pillanatokat, amelyeket a Gemelli-klinikánál élt át. „Így integettem... Ezzel a gondolattal tettem: integettem, mint annyiszor az audiencián, és ő, a pápa, valahányszor megpillantott, mindig tett egy gesztust (széttárja a karját). Sok fényképem van róla. Ma az első sorban ültem, és arra gondoltam, hogy »lássuk, működik-e még«. Megint észrevett. Nem hiszem el.” Carmela Mancuso azt mondja, soha nem féltette Ferenc pápa életét: „Nem, nem, soha. Mindig is nagy volt a bizalmam, amikor idejöttem.” Most a pápa elhagyta a kórházat, és visszatért a Szent Márta-házba, de a lábadozás hosszú lesz. Ezért, hangsúlyozza az asszony, nem szabad abbahagynunk az imádkozást: „Bátorítsuk őt, kísérjük el, meg fogja csinálni! Meg fogja csinálni, mint a kislány a Bambino Gesùból, aki meggyógyult. Ő is biztosan.” A kórházból távozó pápa, mielőtt visszatért volna a Szent Márta-házba, felkereste a Santa Maria Maggiore-bazilikát, és egy virágcsokrot adott át Rolandas Makrickas bíborosnak, a bazilika főpapjának, hogy helyezze el a Salus Populi Romani Szűzanya-ikon előtt. A kép alapján is egyértelmű, hogy Carmela asszony sárga rózsáiról van szó.

Fordította: Agonás Szonja
Forrás: Vatican News
Fotó: Vatican Media